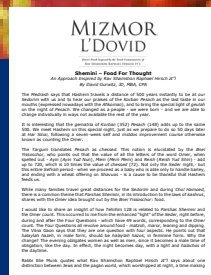
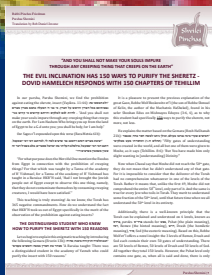

רס התורה

DIVREI TORAH FREELY PRINTED & DISTRIBUTED BY RAMAPOST

"בכל המקום אשר אזכיר את שמי אבוא אליך וברכתיך"

PARSHAS SHEMINI

ENGLISH
DIVREI TORAH

SHVILEI PINCHAS • MIZMOR L'DOVID • PENINIM • PARSHA PSHETEL

SPONSOR A DVAR TORAH

SPONSOR AN ENTIRE WEEK FOR \$360

Following Daas Torah, Ramapost is sharing the opportunity to sponsor weekly Divrei Torah.

The following publications are read by hundreds of people every Shabbos. Sponsor an individual Dvar Torah or the entire collection, in the zechus of a choleh, l'eiluy nishmas, or for someone in need. A small message can be put on the Dvar Torah of your choice which will be distributed across Monsey and online.

CHOOSE A DVAR TORAH TO SPONSOR
CONTACT US WITH A PARSHA AND OPTIONAL MESSAGE

\$180

Ram HaTorah
150 WEEKLY*
Compilation of Divrei Torah
(English & Hebrew)

\$126

Meoros Hatzadikkim
300 WEEKLY*
Dvar Torah & Weekly Yahrzeits
(English)

\$100
(MONTHLY)

Divrei Chizuk
800 MONTHLY*
R' Gamliel Rabinowitz
(Hebrew)

\$100

Torah Wellsprings
200 WEEKLY*
R' Elimelech Biderman
(English / Yiddish)

\$72

Sichat Hashavua Hitkashrut & Likutay Torah
125 WEEKLY*
(Hebrew / English)

\$54

Oneg Shabbos
50 WEEKLY*
Compilation of Divrei Torah
(English)

\$*

Areivim
400 WEEKLY*
R' Shmuel Gluck
(English)

*CONTACT INFO@

*AMOUNT DISTRIBUTED

**"AND YOU SHALL NOT MAKE YOUR SOULS IMPURE
THROUGH ANY CREEPING THING THAT CREEPS ON THE EARTH"**

**THE EVIL INCLINATION HAS 150 WAYS TO PURIFY THE SHERETZ -
DOVID HAMELECH RESPONDS WITH 150 CHAPTERS OF TEHILLIM**

In our parsha, Parsha Shemini, we find the prohibition against eating the *sheretz*, insect (Vayikra- 11:44): **“ולא תטמאו את נפשותיכם בכל השרץ הרומש על הארץ, כי אני ה' המעלה אתכם מארץ מצרים”** - **“And you shall not make your souls impure through any creeping thing that creeps on the earth. For I am Hashem Who brings you up from the land of Egypt to be a G-d unto you; you shall be holy, for I am holy.”**

Our Sages z”l expounded upon this verse (Bava Metzia 61b):

“יציאת מצרים דכתב רחמנא גבי שרצים למה לי, לכדתנא דבי רבי ישמעאל, דתנא דבי רבי ישמעאל, אילמלא העליתי את ישראל ממצרים, אלא בשביל דבר זה שאין מטמאין בשרצים דיי”

“For what purpose does the Merciful One mention the Exodus from Egypt in connection with the prohibition of creeping things? For that which was taught by a Tanna of the academy of R’ Yishmael, for a Tanna of the academy of R’ Yishmael has taught in a Baraisa: HKB”H said, ‘Had I not brought the Jewish people out of Egypt except to observe this one thing, namely, that they do not contaminate themselves by consuming creeping creatures, I would have been satisfied.’”

This teaching is truly stunning! As we know, the Torah has 365 negative commandments. How do we understand the fact that HKB”H took us out of Egypt specifically in the merit of the observation of the prohibition against eating insects?

**THE DISTINGUISHED STUDENT WHO KNEW
HOW TO PURIFY THE SHERETZ WITH 150 REASONS**

Let us begin to explain this enigmatic teaching by introducing the following Gemara (Eruvin 13b): **“תנא תלמיד ותיק היה ביבנה, שהיה: מהר”א אבן עזר”** **“A Baraisa taught: There was a distinguished student in the academy of Yavneh who could purify the insect with 150 reasons.”**

It is a pleasure to present the precious explanation of the great Gaon, Rebbe Wolf Boskowitz zt”l (the son of Rebbe Shmuel of Kolin, the author of the Machatzis HaShekel), found in his sefer Shoshan Edus on Mishnayos Eduyos (3:6, 4), as to why this student had specifically 150 ways to purify the *sheretz*, not more, not less.

He explains the matter based on the Gemara (Rosh HaShanah 21b): **“חמישים שערי בינה נבראו בעולם, וכולן ניתנו למשה חסר אחד, שנאמר: (תהלים ח-1) ותחסרהו מעט מאלקים”** **“Fifty gates of understanding were created in the world, and all but one of them were given to Moshe, as it says (Tehillim- 8:6): ‘But You have made him only slight wanting in [understanding] Divinity.’”**

Now when Chazal say that Moshe did not reach the 50th gate, they do not mean that he didn’t understand any of that gate. For it is impossible to consider that the deliverer of the Torah had no comprehension whatsoever in one of the levels of the Torah. Rather it means that, unlike the first 49, Moshe did not comprehend the entire 50th level, only part of it. And the same is true for every Jew who toils in Torah. They merit to understand some fraction of the 50th level, until that future time when we all understand the 50th level in its entirety.

Additionally, there is a well-known principle that the Torah can be explained and understood on 4 levels, known as **פדרס**, *pardes*. **פ** stands for **פשוט**, Pshat (the plain meaning), **רמז**, Remez (the hinted meaning), **דרש**, Drash (the homiletic meaning), **סוד**, Sod (the esoteric meaning). Based on this, Rebbe Wolf zt”l offers a novel insight: the 3 levels of Remez, Drash and Sod each contain their own 50 gates of understanding. There are 50 levels of Remez, 50 levels of Drash and 50 levels of Sod. All together they total 150 levels. However, the Pshat level only contains one gate, as, when all is said and done, there is only

one way to follow the Torah, as it says (Bamidbar- 15:16): **“תורה: אחת ומשפט אחד יהיה לכם ולגר הגר אתכם”** “One teaching and one judgment shall be for you and for the proselyte who sojourns among you.”

That is why the student specifically came up with 150 ways to purify the sheretz. On the Pshat level there is absolutely no way to purify the sheretz, as the Torah unequivocally states (Vayikra- 11:31): **“אלה הטמאים לכם בכל השרץ כל הנוגע בהם במוותם”** “These are impure to you among all the creeping animals; anyone who touches them when they are dead shall be impure until the evening!”

On the other hand, one who gets involved in the other 150 levels of Remez, Drash and Sod, can be misled by the evil inclination to erroneously conjure up 150 different ways to purify the sheretz, using a different approach at each level of understanding, thus attempting to permit that which is prohibited. These are the sweet words of Rebbe Wolf zt”l.

Parenthetically, we now have a better understanding of that which is says in many seforim, that a Jew is supposed to fulfill the mitzvos of the Torah based on simple belief, without any complicated calculations. As the Ma’or Va’Shemesh (Parshas Nitzavim) quotes from the Rebbe R’ Elimelech of Lizhensk zy”a, who explained the Gemara (Rosh HaShanah 16a): **“למה”** “Why do we blow the shofar? Because Hashem told us to do so!” This means that after all the deep comprehensions and intentions, the main thing is to blow the shofar with the simple and basic understanding that I am doing this because G-d commanded me to do it.

Along these lines, the Yismach Yisrael (Chanukah, pg. 82) brings an incredible statement from the Ba’al Shem Tov zy”a:

“הבעש”ט אמר לתלמידיו, אחרי כל השגותי למעלה בשרשי התורה והמצוות, ואחר כל התענוג מהשגותי, אני מניח את כל השגותי ומחזיק אני באמונה פשוטה, איך בין א נער איך גלייב” [כלומר, אני נער תמים ומאמין]

“The Besh”t used to say to his students: ‘After all of my lofty comprehensions regarding the deepest roots of the Torah and its mitzvos, after all that sublime pleasure, I place all of that on the side and I grab onto simple belief. I transform into a simpleton, and I believe.’”

Based on the above, the idea here is that one who fulfills the mitzvos only on the deeper levels of Remez, Drash and Sod is in danger of falling prey to that same evil inclination that tries to purify the sheretz with 150 reasons. However, one who is

anchored in simple emunah, the basic faith which has been transmitted from generation to generation, is ensured that he will succeed in his service of Hashem, without stumbling.

THEY ONLY APPOINTED TO THE SANHEDRIN HE WHO COULD PURIFY THE SHERETZ

Now come and see a fascinating statement in the Gemara (Sanhedrin 17a): **“אמר רב יהודה אמר רב, אין מושיבין בסנהדרין אלא מי: שיודע לטהר את השרץ מן התורה”** - Rav Yehudah said in the name of Rav: We may appoint to the Sanhedrin only one who knows how to purify a sheretz according to Biblical law.”

This means that even a massive talmid chacham, who knew the entire Torah with complete clarity, could not become a member of the Sanhedrin if he could not purify the sheretz through what in essence is a mental exercise in vain, as it is not the truth! The light of the world, Rabbeinu Tam, was already bothered by this question (s.v. she’yodea): **“וקשה לרבינו תם, דמה: לנו בחריפות של הכל לטהר שרץ שהתורה טימאתו”** - Rabbeinu Tam asked, of what value is sharp logic which is absolutely false and meaningless, as the Torah tells us clearly that the sheretz is impure?!”

The Kli Yakar provides a wondrous answer to Rabbeinu Tam’s question in his sefer Olelos Ephraim (Vol. 2, 297): The distinguished student in Yavneh was coming to teach us a lesson not to rely too quickly on our intellect. A talmid chacham must be very weary of permitting something for himself, as he might just be convincing himself that this is the case because he has some invested interest in a lenient ruling. It is all too easy to twist the Living Word of G-d and to permit that which is really prohibited. Nothing proves this more than the fact that there are 150 logical ways to purify even the clearly impure sheretz.

Here are his holy words:

“ולו נראה שתלמיד ותיק זה היה מוכיח את ההמון בזה, המראים פנים של היתר על כל מעשיהם, ואינם רואים חובה לעצמם כלל, כי בכל מעשה או פעולה שיצרו מתאוה לה יעשוה מיד, אך יורו היתר לעצמם פעמיים או שלוש, עד אשר יהיה בעיניהם כהיתר ממש, והוכיחם תלמיד זה לאמר שלא יפה הם עושים, שהרי השרץ הכל מודים בו שטמא טמא יקרא, ואף על פי כן נוכל לטהרו בק”ן פנים.”

קל וחומר שיש כח ביד שכלו של אדם לטהר כל מעשה רע, ולהיות מורה היתר לעצמו, ומזה ילמד כל משיכיל שלא לסמוך על חכמתו, אף אם נראה לו קצת היתר, מכל מקום לא יסמוך על שיקול דעתו, ולא על רוב חכמתו, ולא יעשה כי אם משפט הכתוב בפירוש. וזהו שאמר רבינא אני אדון ואטהרנו, וממני יראה כל משיכיל, שמרוב חורפא יכול האדם לשבש כל כשרון המעשה.”

The Holy Gaon, Rebbe Tzadok HaKohen of Lublin zy"א takes the same approach in his sefer Or Zarua LaTzaddik- Mamar on Mahus Lashon HaKodesh:

"ולדעתי זהו הענין שזכרו ז"ל בפרק קמא דעירובין מאותו תלמיד שהיה מטהר השרץ בק"ן טעמים, שהקשו רבים וכי מה תועלת בחריפות של הבל, שהרי התורה טומאתו ועיין שם בתוספות. אבל היה המכוון להראות כי לא על ראיות שכליות יסמוך האדם, שהרי יש לנו לדון ק"נ טעמים על השרץ שהוא טהור, אם באנו לסמוך על טעמים שכליים, אבל ראוי לדעת האמת במה שהוא אמת, ואחר כך להסמך כל טעמים וכל ראיות השכל אל האמת."

Perhaps we can add a nice touch to this by carefully examining the words of Rabbeinu HaKadosh (Pirkei Avos- 4:2): "רבי אומר אל תסתכל בקנקן אלא במה שיש בו" - Rebbi said: "Do not look at the container, but rather what is within it."

We can suggest that Rebbi is hinting to the 150 ways of purifying the sheretz. Being that the Torah prohibited the sheretz, there must be 150 corresponding reasons why the sheretz is impure, cancelling out the 150 reasons to purify. This teaches us that the intellect can be very misleading and that the only way to reach the truth is through Divine assistance.

This is what Rebbi is alluding to: "Do not look at the ק"ן ק" (the numerical value of 150, 150). Don't get caught up in the 150 reasons to purify vs. the 150 reason to declare impure. Rather, "look at what is within it", extract the lesson that it comes to teach us. Remember the message of the student from Yavneh, that we cannot rely on human intellect alone. Rather, we must pray to Hashem that He should enlighten our eyes and assist us in reaching truthful conclusions and interpretations in Torah.

Now we understand why it is so critical for the talmid chacham to have internalized this lesson before being appointed to the Sanhedrin, where he will be confronted by so many serious halachic questions. This is why understanding how easily the sheretz could be declared pure was a prerequisite for being appointed to the Sanhedrin.

THE ORIGINAL SNAKE CAUSED ADAM TO STUMBLE USING 150 REASONS

When we delve deeper we will realize that the *Nachash HaKadmoni*, Original Snake, caused Adam and Chava to fall into his trap and eat from the *Eitz HaDaas*, Tree of Knowledge, by using the same 150 reasons used to permit the sheretz. Through this act he was successful in bringing death into the world. The

Megale Amukos (Behar, s.v.- mah inyan shemitah) explains that the letter נ"ו of נח"ש, snake, represents the 50 levels of impurity through which the Nachash caused Adam and Chava to stumble, thus injecting its own impurity into them and all of mankind. This impurity remained within us until we stood at Har Sinai and received the Torah, at which point it ceased, as the Gemara teaches (Shabbos 146a): "ישראל שעמדו על הר סיני פסקה זוהמתו" - "The impurity was removed from the Jewish people that stood at Har Sinai."

This is why it is written regarding the exodus from Egypt (Shemos- 3:12): "בהוציאך את העם ממצרים תעבדון את האלקים על ההר" - "When you take the people out of Egypt, you will worship G-d on this mountain." The word תעבדון, you will worship, is comprised of נ"ו תעבדו, you will work on 50 (נ), meaning you will work during the 50 days of the Sefiras HaOmer, between the exodus from Egypt and the receiving of the Torah, to cleanse and purify yourself from the impurity of the 50 levels of impurity, represented by the נ"ו of the נח"ש.

Additionally, as the Gemara teaches us (Bava Basra 16a): "הוא שטן, הוא יצר הרע, הוא מלאך המות" - "The Satan, Yetzer Hara (Evil Inclination) and the Angel of Death or all one in the same." Thus the נח"ש which represents the Evil Inclination, is the Satan as well. This matter can be found in the very name of the Satan, as נ"ו ש'ערי ט'ומאה stands for the 50 levels of impurity. These are the wondrous words of the Megale Amukos.

We now see clearly how the Nachash caused Adam and Chava to sin using the 150 reasons to purify the sheretz. The Nachash, representing the 50 levels of impurity, was able to combat the 50 levels of understanding contained within each layer of Torah: Remez, Drash and Sod. He thus was able to create 150 reasons to permit the impure, thus nullifying the 150 real reasons to declare it impure.

We can add that this matter is hinted to in the Torah's description of the Nachash (Bereishis- 3:1): "והנחש היה ערום: מכל חית השדה אשר עשה ה' אלקים" - "The snake was wiser than any beast of the field that Hashem G-d had made." The Nachash indeed was wise, but he used his wisdom for the side of evil, as the pasuk describes (Yirmiyahu- 4:22): "חכמים הם להרע ולהיטיב לא ידעו" - "They are wise at doing evil, but know not how to do good." This idea, as well, is hinted to in the name of the snake. The word נח"ש stands for נ"ו ש'ערי ח'כמה, the 50 level of wisdom used for the side of evil, through which he proposed 150 reason to permit the prohibited.

DOVID HAMELECH, THE REINCARNATION OF ADAM HA'RISHON, WROTE 150 CHAPTERS OF TEHILLIM

Now our heart stirs as we propose the reason that Dovid HaMelech a"h composed specifically 150 chapters of *Tehillim*, Psalms. Our teacher, the Arizal, has taught us (Sefer HaLikutim-Haazinu) that Dovid was the *gilgul*, reincarnation, of Adam HaRishon, sent down to repair that which Adam had caused. This is the explanation of the Medrash (Bamidbar Rabbah-14:12): "Adam took 70 years of his life and gave them to Dovid the son of Yishai."

This is what Dovid referred to when he began his book of Tehillim with: **אֲשֶׁרִי הָאִישׁ אֲשֶׁר לֹא הָלַךְ בְּעֵצַת רְשָׁעִים וּבְדֶרֶךְ חַטָּאִים לֹא** "עמד ובמושב לצים לא ישב, כי אם בתורת ה' חפצו ובתורתו יהגה ויללה" "Praiseworthy is the man who walked not in the counsel of the wicked, and stood not in the path of the sinful, and sat not in the session of scorners. But his desire is in the Torah of Hashem, and in His Torah he meditates day and night."

The Medrash Shocher Tov expounds: **אָמַר מְדַבֵּר בְּאָדָם הָרִאשׁוֹן, אָדָם הָרִאשׁוֹן, אֲשֶׁר־נִי אִם לֹא עֲמַדְתִּי בְּדִרְכֵּי שֶׁל נָחִשׁ, וְאֲשֶׁרִי אִם לֹא יִשְׁבַּתִּי בְּמוֹשָׁב אָדָם** "This is Adam HaRishon speaking. Adam HaRishon said: "I would have been praiseworthy had I not walked in the paths of the snake. And I would have been praiseworthy had I not sat in the session of scorners."

Based on the above we can explain that being that Dovid HaMelech was the reincarnation of Adam, he saw fit to compose specifically 150 chapters of Tehillim. Adam fell prey to the 150 reasons of the Nachash to permit the impure, thereby allowing the Nachash to inject him with its impurity. It was to repair this damage that Dovid composed his Tehillim. The Jewish people could now forever use these 150 chapter of Tehillim to pray to Hashem to save them from the evil inclination and its 150 methods of tricking us.

THE JEWISH SOULS IN EGYPT SINNED WITH THE TREE OF KNOWLEDGE

Continuing along this path we can now explain the Gemara that we started with, which stated that the merit of observing the prohibition against eating sheratzim alone was enough of a reason to be taken out of Egypt. Let us begin by introducing the following verse (Shemos- 2:23):

"וַיְהִי בַיָּמִים הָרַבִּים הָהֵם וַיָּמָת מֶלֶךְ מִצְרַיִם וַיֹּאנְחוּ בְנֵי יִשְׂרָאֵל מִן הָעֲבֹדָה"
- "And it happened during those many days, that the king of Egypt died, and the Children of Israel groaned because of the work."

The Medrash (Shemos Rabbah- 1:34) explains: **וַיָּמָת מֶלֶךְ מִצְרַיִם שֶׁנֶּצְטָרַע וְהַמְצֹרֵעַ חָשׁוּב כְּמָת... אָמְרוּ חֲרָטוּמֵי מִצְרַיִם, אֵין לָךְ רְפוּאָה אִם - לֹא נִשְׁחָוֵט מִקִּטְנֵי יִשְׂרָאֵל ק' בַּעֲרֵב וק' בְּבֹקֶר וּרְחֵץ בְּדַמֵּיהֶם שְׁתֵּי פַעֲמִים בַּיּוֹם**
"The king of Egypt died: this means that he contracted leprosy, and a leper is tantamount to a dead person. The sorcerers of Egypt told Pharaoh that the only cure would be to slaughter 150 Jewish babies every evening and 150 Jewish babies every morning and to bathe in their blood in the evening and in the morning."

Now this must be understood, for the Egyptians were wise people, as it says (Melachim 1- 5:10): **וַיִּתְּרֵם שְׁלֹמֹה מִחִכְמַת כָּל בְּנֵי** "Shlomo's wisdom surpassed the wisdom of all the people of the East and all the wisdom of Egypt." Why than did the wisest men of Egypt think that the blood of 150 babies in the morning and evening would heal Pharaoh? What is the significance of this?

We can answer this based on that which our teacher, the Arizal, has revealed to us (Shaar HaPesukim- beginning of Parshas Shemos): that the reason the Jewish people suffered so terribly in Egypt is because when Adam HaRishon sinned by eating from the Tree of Knowledge, all the souls that were contained within him were damaged. These souls needed to undergo an enormous repair, and thus they went through many reincarnations until they were purified and refined to the necessary degree.

Their first reincarnation was in the generation of the flood. Since the evil was still deeply rooted in them they stumbled and corrupted their ways. After this they were reincarnated again in the form of the generation that built the Tower of Babel, who were subsequently dispersed across the earth. Once again they had failed. They were sent down a 3rd time as the people of the city of Sedom. They also became corrupt and were destroyed, without accomplishing their mission. Finally, they were sent down as the souls of the Jewish people that found themselves enslaved in Egypt. It was through the terrible hardships of the slavery in Egypt that these souls were finally expunged and cleansed.

This process can be seen clearly in the different afflictions the Jewish people suffered while in Egypt. Corresponding to the sins of the generation of the flood, Pharaoh decreed that all males be drowned in the river (Shemos- 1:22). As retribution for building the Tower of Babel out of bricks (Bereishis- 11:4), the Egyptians embittered their lives by requiring them to work with bricks (Shemos- 1:14) and to build cities for them (Shemos 1:11).

Let us buttress this teaching of the Arizal with a teaching of the Shelah HaKadosh (Shemos): the reason that the Jewish people were to be enslaved specifically by Pharaoh is because Pharaoh represented the Original Snake who caused the Jewish people to be damaged at the sin of the Tree of Knowledge. This is based on the words of the Zohar (Zohar Chadash 138b, s.v.- pasach Rabbi Shimon): "Pharaoh is the image of the Nachash."

Now we can begin to understand the advice of the sorcerers of Pharaoh to kill 150 babies at a time to heal his disease. They desired to arouse evil judgments against the Jewish souls in Egypt by tapping into the number 150. The number 150 represented the trap of the Nachash that caused these souls to

be damaged at the sin of the Tree of Knowledge. This becomes even more powerful when we remember that Pharaoh himself represented the very Nachash that brought about that terrible sin.

We are now at the point where we can understand the unbelievable depth of the teaching of the academy of R' Yishmael: "אילמלא העליתי את ישראל ממצרים אלא בשביל דבר זה שאין מטמאין בשרצים דיי" - "Had I not brought the Jewish people out of Egypt except to observe this one thing, namely, that they do not contaminate themselves by consuming creeping creatures, I would have been satisfied."

We have learned that these souls were toiling in Egypt because they had been fooled by the 150 reasons of the Nachash to permit eating that which was really impure. There could be no greater repair for these souls than to show their denial of these 150 falsified claims by abstaining from eating the impure sheretz. Refraining from eating the sheretz demonstrates loyalty and commitment to the simple belief and faith in Hashem and His Torah, which, as we have learned, is the foundation stone of our service of Hashem.

To receive the mamarim by email: mamarim@shvileipinchas.com

MIZMOR L'DOVID

Divrei Torah Inspired by the Torah Commentaries of
RAV SHIMSHON RAPHAEL HIRSCH ZT"l

Shemini – Food For Thought

An Approach Inspired by Rav Shamshon Raphael Hirsch zt"l

By David Gurwitz, JD, MBA, CPA

The *Medrash* says that Hashem travels a distance of 500 years instantly to be at our *Sedorim* with us and to hear our praises of the *Korban Pesach* as the last taste in our mouths (expressed nowadays with the *Afikoman*), and to bring the special light of *geulah* on the night of *Pesach*. We changed as a people - we were born - and we are able to change individually in ways not available the rest of the year.

It is interesting that the *gematria* of *Korban* (352) *Pesach* (148) adds up to the same 500. We meet Hashem on this special night, just as we prepare to do so 50 days later at *Har Sinai*, following a seven-week self and *middos* improvement course otherwise known as counting the *Omer*.

The *Targum* translates *Pesach* as *chessed*. This notion is elucidated by the *Bnei Yissoschor*, who points out that the value of all the letters of the word *Omer*, when spelled out - *Ayin* (*Ayin Yud Nun*), *Mem* (*Mem Mem*) and *Reish* (*Reish Yud Shin*) - add up to 720, which is 10 times the value of *chessed* (72). Not only the *Seder* night,- but this entire *Sefirah* period - when we proceed as a baby who is able only to handle barley, and ending with a wheat offering on *Shavuot* - is a cause to be thankful that Hashem feeds us.

While many families travel great distances for the *Sedorim* and during *Chol Hamoed*, there is a common theme that *Parshas Shemini*, in its introduction to the laws of *kashrus*, shares with the *Omer* idea brought out by the *Bnei Yissoschor*: food.

I would like to share an insight of how *Tehillim* 128 is related to *Parshas Shemini* and the *Omer* count. This occurred to me from the enhanced "light" of the *Seder*, right before, during and after the Four Questions - which have 49 words, corresponding to the *Omer* count. The Four Questions all revolve around food - *matzoh*, *maror*, leaning and dipping. The Vilna Gaon says that they are one question with four aspects. He points out that *halaylah hazeh*, in male form, should be *halaylah hazos*, in feminine form. Why the change? The evening obligates women as well as men, since it becomes a male time of obligation, like the day. In effect, the night becomes day, with a light and *halachos* of the daytime.

Rabbi Elie Munk quotes what Rav Shamshon Raphael Hirsch zt"l says about one distinction between Jews and the pagan world, which worshipped at night, a time making

man subject to forces of the occult, of nature, and twilight and shadows. Rav Hirsch states that *shuls*, unlike, *lehavdil*, dark churches, are flooded with light.

So is the *Haggadah*. How?

The section right before the Four Questions starts with *Ha Lachma Anya*. The section right after the Four Questions starts with *Avodim Hayinu*. Both "*Ha Lachma Anya*" and "*Avodim Hayinu*" share the same *gematria*, 207, which, as we have discussed before, is the value of the word *ohr*, light. The evening of illuminated light in the Jewish house is hinted right at the beginning. In fact, these two lights combine to equal 414, the value of the word *babayis*, meaning *in the house*.

Rav Hirsch describes *Tehillim* 128 - "*Shir hamaalos ashrei kol yerei Hashem haholeich bidrochov. Yegia kapecha ki socheil ashrecha vetov loch - A song of ascents, praiseworthy is each person who fears Hashem, who walks in His ways. The labor of your hands when you eat you are praiseworthy and it is well with you*" - as being strongly connected to the home. He calls the sources of this happiness the fear of Hashem and eating the work of one's hands, and the components are his wife and children and a concern with the wellbeing of his people and Yerushalayim.

This echoes how Rav Hirsch begins his comments to *Parshas Shemini*, where he beautifully explains the flow of the *parsha* as reflecting a plan for the new nation as it left Mitzrayim - and he relates it to food.

He describes how the *kohanim* needed clarity of mind and excitement of feeling to do their *avodah*, which resulted in the "meal of the priests in the area of the *Mishkan*" as the completion of atonement by offerings. Therefore, he bemoans how little we think about food and its effects on our feelings for the fulfillment of our mission to be a *mamleches kohanim* and a *goy kadosh*.

Rav Hirsch connects the importance of the dietary laws by the directive to both Moshe and Aharon to be concerned about the dietary laws as key to the success of their work as teachers and guiders: "*By Chodesh and Pesach, the body of the nation was created. By Mishpatim, its social life was arranged. From Terumah until the eleventh chapter of Vayikra in Shemini, the Mikdash was made, on which and by which the ideal of the Torah as the highest aim of life was presented. This means that nothing less than the priestly holiness of the nation was to appear in every individual member of it. This required a people who were fed for this aim. The disciplined approach for this, for the development and feeding of such people for the holy ideal of His Torah, Hashem has expressed in Shemini, Tazria, Metzora and Acharei Mos, which are the chapters leading to Kedoshim tihyu.*"

Therefore, our mission during the *parshiyos* that we read with the *Omer* count requires the support of the holy thoughts and acts of eating.

• • • • •

David Gurwitz, JD, MBA, CPA, is a composer and concert pianist. His site is www.davidgurwitz.com. Comments can be sent to dgurwitz@earthlink.net.

Parashas Shemini

תש"פ

פרשת שמעוני

ויאמר משה אל אהרן קרב אל המזבח ועשה את חטאתך ואת עלתך
וכפר בעדך ובעד העם

Moshe said to Aharon: "Come near to the Altar and perform the service of your Sin-offering and your Olah-offering, and provide atonement for yourself and for the people." (9:7)

Aharon *HaKohen* was reluctant to approach the *Mizbayach*, because he was ashamed of his role in the creation of the *eigal ha'zahav*, Golden Calf. Moshe *Rabbeinu* attempted to assuage his perceived guilt and apparent shame, saying, "Why are you embarrassed? It is for this reason that Hashem chose you to be the *Kohen Gadol*, High Priest." Simply, this means that Hashem chose Aharon to fill the position; therefore, he must execute the service. It is not an optional, arbitrary position. It is mandatory. Alternatively, the *Degel Machane Efraim* explains that it was specifically Aharon's sense of shame and inadequacy that catalysed Hashem choosing him for the position of *Kohen Gadol*. A leader requires utmost humility in order to be able to lead properly. One who is filled with himself has no room left for those in his care.

The *Zera Shimshon* focuses on Moshe's rejoinder to Aharon: *L'kach nivcharta*, "It is for this that you were chosen." He explains that, quite possibly, Aharon permitted/facilitated the creation of the Golden Calf, because he was acutely aware of what coursed through the minds of the people: they wanted to worship *avodah zarah*, an idol. This had been their pastime in Egypt. This is what they were accustomed to doing. The idea of worshipping Hashem exclusively was novel to them. The problem was that unless they acted and carried out what was presently only in their minds, they would never properly repent. One repents what he has done. One does not repent inappropriate thoughts. In the sinner's mind, he has not performed an inappropriate act. Imagination is not a sin. This might be true, but one thing is for certain: when one thinks about something long enough, he eventually takes action. The "germ" is present; the infection is dormant, waiting for its opportunity to destroy the body.

Thus, when the Golden Calf actually became reality, the nation passed from the realm of sinful thought to sinful deed. Now they could do *teshuvah*, because they had actually sinned. They saw with their own eyes the evil they had wrought. Aharon knew that they would now regret their actions and perform true *teshuvah*. Thus, his action in creating the Golden Calf catalysed their shame which would segue into *teshuvah*.

The *Zera Shimshon* cites Chazal (*Berachos* 12b), "Anyone who sins and is ashamed of his actions is forgiven for his sins." Shame mitigates the sin. The humbling consequences of sin, the shame it brings, and the choices we make to relieve our uneasiness (and in some instances – agony) distresses us up to the point that if we accept our guilt, we will repent. The chagrin we experience transforms into remorse over our sinful action, prompting a resolve to never act in such a manner again. This is true *teshuvah*.

We now understand what Moshe meant when he asked Aharon: "Why are you embarrassed? Your shame concerning your involvement in the Golden Calf debacle presents itself as a form of guilt. Why do you feel a sense of guilt when you did nothing wrong? On the contrary – your act of creating the Golden Calf brought the

nation to feel shame, which catalysed their *teshuvah*. Indeed, this is specifically the reason that you were chosen to be the High Priest.

"Hashem repays a person *middah k'neged middah*, measure for measure. Just as you 'assisted' *Klal Yisrael* in achieving the plateau of *teshuvah*, so, too, will your descendants, the *Kohanim*, serve as the nation's spiritual mentors, and also as agents to intercede on their behalf in the *Bais Hamikdash*, thereby facilitating their ultimate *teshuvah* via their reconnecting with Hashem."

ויהי ביום השמיני קרא משה לאהרן ולבניו ולזקני ישראל

It was on the eighth day, Moshe summoned Aharon and his sons, and the elders of Yisrael. (9:1)

The command to bring the offerings was for Aharon *HaKohen* alone. Why were the *Zekeinim*, Elders, included in the summons? *Rashi* explains that Moshe *Rabbeinu* wanted the Elders to hear for themselves that Hashem had elevated Aharon to the position of *Kohen Gadol*, High Priest. They should not suspect that Aharon had seized it for himself, or that Moshe had played favourites and given it to his older brother. Partiality, especially toward close relatives, has a way of raising people's ire. To assuage the situation and clear the air, Moshe stated that it was Hashem's command. It is certainly true that people love to talk, and Moshe rightfully ameliorated their concerns. Why, then, was it necessary for Moshe to repeat himself? In *Parashas Tzav* (8:5), Moshe says to the congregation, "This is the thing that Hashem commanded to be done." *Rashi* (to *Parashas Tzav*) explains that Moshe is actually saying, "You will see that everything that I do before you is upon the directive and command of Hashem and not for my honour or for the honour of my brother." Why does Moshe repeat himself (*Parashas Shemini*), in asserting that neither nepotism nor personal agenda was involved?

Horav Moshe Feinstein, zl, maintains that a *talmid chacham*, Torah scholar, who also guides a community or functions as a mentor to people, must – exclusive of his abstract knowledge and scholarship – also be versed in practical, applied hands – on *halachah*. In other words, knowing the *halachah*, but lacking the awareness and sensitivity of how and when to apply and present it in the most lucid manner, is not practical. While it certainly does not make one any less of a scholar, it does limit his accessibility to – and acceptance by – the very people he seeks to guide and reach. Imagine that an individual knows all of the laws of *kashrus* concerning an animal, but has never had the practical knowledge of seeing the animal and its anatomy. How can he possibly know how to recognise what is and is not kosher? Sensitivity in presenting the *halachah* to certain people is just as prudent as knowing the *halachah*.

Thus, the first time Moshe informed the nation that Aharon was Hashem's choice for the position of *Kohen Gadol*, he conveyed to them that Aharon possessed the erudition, personal sanctity and ethical/moral character crucial for the role of *Kohen Gadol*. This, however, is not all a *Kohen Gadol* requires if he is to navigate the labyrinth of personalities, emotions and ideologies of the nation successfully. As the *Kohen Gadol*, he is the spiritual

Hebrew Academy of Cleveland

Dedicated to the memory of Ellis Goldberg z"l publisher and distributor of the worldwide edition of Peninim

vanguard, exemplar guiding spirit, and mentor of the nation. Erudition alone is not sufficient. He requires utilitarian common sensical knowledge as well. After observing Aharon during the seven-day Inauguration period, Moshe told the people that Aharon was highly qualified to execute the functions of *Kehunah Gedolah*. This meant that not only was he spiritually fit and scholarly erudite, he was also a sensitive and pragmatic leader, capable of: communicating their spiritual obligations to the people; and dealing with each Jew's spiritual challenge. He would be the perfect leader for the nation.

זאת החיה אשר תאכלו

These are the life forms that you may eat. (11:2)

Rashi explains that the word *chayah*, life, is related to the word *chaim*, life. Because *Klal Yisrael* are *davuk*, cleave, to Hashem, they are fit to be alive. He separated them from impurity and decreed commandments upon them in order to maintain their purity of soul, thus continuing their relationship with Hashem, which, consequently, grants them life. To put it simply: Our adherence to the laws of *kashrus* grants us "life" status. Our people have kept the laws of *kashrus* for thousands of years, ever since Hashem gave us the Torah. Hashem entered into a covenant with the Jewish People and gave them the Torah, which obligates each Jew to uphold and fulfil its commandments. The *kashrus* laws are part of that covenant. Kosher is covenantal food. *Kabbalah* teaches that non-kosher food impedes the soul's spiritual potential. Last, as *Rashi* teaches: "We are alive if we keep kosher, since it makes us suitable to maintain our relationship with Hashem." Thus, one who disregards the obligation to eat covenantal food severs his relationship with Hashem, the Source of life.

Bearing this in mind, when one attempts to reach out to our spiritually estranged brothers or sisters and finds that they simply do not "understand" what he/she is teaching, it could quite possibly be as a result of their "diet." Obviously, I do not mean cholesterol, fat, etc., but non-kosher food prevents the soul from achieving its potential. We Jews are different. Our *neshamah* is delicate, and, as a result, it does not tolerate *devarim temaiim*, impure/contaminated things entering our system.

Two *yeshivah* students would study together daily in one of the premier *yeshivos* in Bnei Brak. Chaim Leib and Efraim/Efi, spent every afternoon deeply ensconced in the sea of Torah. Suddenly, out of nowhere, Efi began to have difficulty understanding the *svaros*, logic, of the subject matter. Originally a fine *lamdan*, analytic Torah scholar, he seemed to slack off in his ability to understand – let alone initiate novellae. As the weeks passed, it became increasingly obvious that Efi had a problem, when he could not even navigate the *Talmud*. Since he was otherwise in perfect physical and emotional health, his cognitive skill seemingly unimpaired in anything other than Torah, Chaim Leib suggested that they go together to seek out the opinion of a spiritual advisor. Being in Bnei Brak, who better to speak with than *Horav Chaim Kanievsky, Shlita*?

Chaim Leib and Efraim visited *Rav Chaim*, and, after waiting in line for some time, they finally stood before the *gadol hador*, pre-eminent leader of the generation, and presented their dilemma. Chaim Leib asked the question, since Efi felt ill at ease asking *Rav Chaim* why he just could not understand a simple *svara*, logical statement. Chaim Leib described Efi's total devotion to Torah, his diligence in study, and his G-d-fearing, ethical demeanour. What was the cause for his present spiritual remission?

Rav Chaim listened, took one look at Efi, and said, "Let your friend stop eating *bassar b'cholov*, meat and milk (which is a prohibited admixture), and he will feel fine." Understandably, both Chaim Leib and Efi were floored. Efi was a *frum*, observant young man. The thought of him consuming forbidden foods was

preposterous. Nonetheless, *Rav Chaim* had spoken. He neither minced words, nor did he say anything that was not well thought-out and halachically supported. If *Rav Chaim* said that something was amiss, then something was amiss.

Efi denied any wrongdoing. Chaim Leib had difficulty believing him. After all, *Rav Chaim* had spoken. Back and forth went the accusations and denials, until finally Efi blurted out the truth: he had sinned, but it had not been his fault. He blamed Chaim Leib. "Me?" Chaim Leib screamed. "What did I do?" Efi now told his story (or, rather, his excuse), "One afternoon, I came to learn as usual, after having eaten a filling lunch in the *yeshivah*. That day the *yeshivah* had served chicken schnitzel, which was quite good. You offered me a coffee without asking me if I was *fleishig*. When I saw the coffee with the cheese danish that accompanied it, I just did not have the strength of character to override the temptation and say, 'Sorry, I am *fleishig*.' Afterwards, I felt terrible about my sin, but what could I do – it was over. The problem was that I never took into consideration *Chazal's* statement that, once one sins, the *aveirah*, sinful act, soon becomes permissible in his eyes: *Nichnas b't'chum ha'heter*, he enters into the boundary of permissiveness. The trajectory of sin takes one down in a free fall, which causes the sin to lose its negative image. He no longer thinks that what he is doing is wrong. Everyone is to blame, but him. In his eyes, he is the victim, not the perpetrator.

Chaim Leib could not believe what he was hearing. His good friend, his *chavrusa*, study partner, with whom he had spent countless hours studying Torah, had fallen into the trap of sin. To make things worse – he blamed him for what had happened. Efi was, nonetheless, a *ben Torah* who had fallen. As such, one who realises that he has sinned can turn around and repent – which he did. With time, as Efi's *teshuvah*, return, took hold, so did his learning. His cognitive ability returned, until the old Efi was back.

One thing bothered Chaim Leib, which he could not get out of his mind: How did *Rav Chaim* know that Efi was eating a prohibitive mixture of milk and meat? Chaim Leib returned to the home of the *gadol hador*, waited in line for a while, and, after reminding *Rav Chaim* of the incident, asked how he was so certain that Efi had sinned. *Rav Chaim* explained that one of the commentators to the *Shulchan Aruch* asserts that one who transgresses *Hilchos baasar b'cholov* will have the image of a goat on his forehead (as in, "Do not cook a goat in his mother's milk"). *Rav Chaim* said, "It was quite simple. I saw the image of a goat on his forehead. Thus, I knew that he had sinned. Eating prohibited foods stuffs the heart and impedes the mind." Efi became a victim of his own infraction.

אל תשקצו את נפשתיכם בכל השרץ השרץ ולא תטמאו בהם ונטמאתם במם

Do not make your souls abominable by means of any teeming thing; do not contaminate yourselves through them lest you become contaminated through them. (11:43)

Through the vehicle of a number of *mitzvos*, the Torah exhorts us to distance ourselves from prohibited foods. The prohibitions come in various forms: Some foods have once been kosher/appropriate for eating until they contracted a form of *tumah*, ritual contamination, rendering them spiritually unsuitable for Jewish consumption. *Neveilah* is a dead carcass, which has not been ritually slaughtered, rendering it unkosher, so that it is *tamei*, unclean. *Sheratzim*, creeping creatures, in various sizes and physical build, may not be eaten. Bugs and insects, both land and water based, are restricted from Jewish consumption. They are all included under the rubric of *maacholos asuros*, prohibited foods. The Torah concludes these laws with the admonishment: *V'nitmeisem bam*, "Lest you become contaminated through them." *Rashi* quotes

Chazal (Yoma 39a): "If you contaminate yourself by eating forbidden foods in this world, I will render you *tamei*, contaminated, in *Olam Habba*, the World to Come." Frightening. It is as if one who eats forbidden foods become what he eats. It transforms his spiritual makeup.

Consuming prohibited foods dulls one's spiritual potential. A Jew is initially holy, and his mission in life is to continue sanctifying himself, so that he is worthy of a "seat at the table," a place in the World-to-Come. Hashem is holy. He is our Creator and Heavenly Father. What father does not want his son to follow in his footsteps?

Sadly, despite all the opportunities available to sustain *kashrus* observance, it is still a challenge for many people who simply do not understand the significance of *kashrus* or why a Jew *must* sanctify himself and maintain himself on a level of *kedushah*, holiness. For a Jew, being good, moral, ethical, is not sufficient. He must be *kadosh*, strive to be holy.

A teenager fell in with the wrong crowd. His friends convinced him that the life of a Torah Jew is archaic and out of touch with the world. Life is all about fun – the more fun, the more life. To live life in the fast lane without "speed limits" requires money, considerable amounts of money. Unless one is born into money, or has a very good source of income, lots of money (especially for a teenager) cannot be obtained legally. As a result, Shimon (the teenager's name) resorted to a life of crime. Thus, in addition to rebelling against Hashem, he turned his back and sinned against his fellow Jews. Stealing and drugs - both using and dealing - became a way of life.

The youth had not always been like this. Growing up in a *frum*, observant, home, where Torah study and *mitzvah* observance were paramount, he was, at first, no different than his siblings. It was when he fell under the influence of a boy in his class (a boy who was sorting out his own family issues), that Shimon began to descend to the spiritual nadir of depravity. It all came to a halt when a policeman caught up with him, arrested him, and availed him of a prison cell in exchange for his nice room at home.

Prior to standing before the judge for sentencing, he met with a prominent psychologist to discuss his fate. The psychologist felt that Shimon had always been a nice boy until he had fallen into a funk and sought the comradeship of others who did not have – or adhere to – his way of life. He ended up falling under their influence and here we are today; deciding how and where he will spend the next few years of his life. It was the judge's feeling that Shimon had two opportunities for rehabilitation: prison; or a working *kibbutz* where the discipline is strong and responsibilities are demanding. There is one major difference between the two: In prison, he would be permitted to eat kosher food. The downside is the clientele with whom he would be consorting 24/7: prisoners, offenders, felons and worse. The *kibbutz* would provide him with a far better selection of friends, but kosher food would not be available. Obviously, this was a non-observant *kibbutz* where *kashrus* observance was anathema. What would it be: *Kashrus* or total exposure to the dregs of society?

The parents asked *Horav Yitzchak Zilberstein, Shlita*, for a *halachic* ruling in the matter. *Horav Yitzchak, Shlita*, deferred to his father-in-law, *Horav Yosef Shalom Eliyashiv, zl*, who rendered his decision: return to prison. He explained that it is forbidden to feed non-kosher food even to a child. To place this boy in a non-*frum kibbutz* that does not ascribe to the laws of *kashrus* is similar to feeding him non-kosher food. While it is true that in prison he would be exposed to degenerates and other dregs of society where he may pick up more unsavoury ways of living, it is something that *he* would do on his own. If he goes to the *Kibbutz*, *we* would be feeding him non-kosher food.

Second, living in the *kibbutz* with people who, for the most part, maintain ethical, cultured behaviour, the boy might become like them and be led to believe that he is fine, that he is lacking

nothing as a Jew. Under such circumstances, he would have little likelihood that he would ever do *teshuvah*, repent, his past/present way of life. If he were to go to prison, however, he will realise that, at best, he will become a model prisoner – but a prisoner nonetheless. If he wants to achieve more and better, he would have to repent. Imagine, this boy had fallen so much that prison for him was the best chance of rehabilitation. How careful we must be concerning the friends with whom our children socialise. One unsavoury friend can destroy a budding future. Children are not experienced in discerning good from bad; parents, however, should be. It is their responsibility to monitor their children's relationships. While they might offend someone now – they could be saving their child's future.

Va'ani Tefillah

– ותפלתם מהרה באהבה תקבל בריצון
U'Sefillasam meheirah sekabeil b'ratzon.
And their prayer speedily accept with favor.

In earlier times, when life was not filled with constant challenge, each and every prayer was Heavenly reviewed, and the "litmus" test of *kavanah*, intention, concentration/devotion, was affirmed for purity of mind and sincerity of heart. Once a prayer passed the test, it was sent up through the channels of prayer to the Heavenly Throne. Today, as we experience the birth pangs of *Moshiach*, with both moral and spiritual challenges abounding, every prayer receives immediate attention, as it is forthright sent to Hashem. *Achas Shoalti* explains this change with a parable originally employed by the *Chafetz Chaim*.

A wealthy landowner had a servant whom he called Moishka. Moishka was a devoted servant who would do anything for his master. Unfortunately, Moishka did not do well in those areas of service that required cognition, since he was not endowed with a surplus of acumen. One day the master asked him to fetch a glass of water. He returned with a glass of dark water, having left the sand and sediment from the bottom of the well in the glass. "Moishka," the master admonished, "from now on, when I ask for water, I want filtered water. Run all water through a filter – a few times." A few weeks later, a fire broke out on the master's land. The master called for water – which Moishka brought – eventually. By the time he arrived, the fire had already destroyed ten homes. When the master screamed at Moishka for taking his time in bringing water, Moishka reminded him that he was occupied with his master's demands to provide filtered water. It takes time to filter water.

We all know what the master replied to this foolish excuse: "When a fire is raging, we do not need filtered water to extinguish the fire. Likewise, with prayer, during the period preceding *Moshiach's* arrival, we are undergoing so many challenges in life that proper concentration is in and of itself a major challenge. The fire is raging. Every prayer offered by a Jew receives immediate attention. The "filter" is not necessary.

To sponsor a *mazaltov*, *simcha* or *yartzeit*, email: peninim@dvar.info

This publication is available worldwide via email and e-readers.

For info call: ISRAEL 02 532 6058 / USA (216) 371-7609 / UK 0208 420 4821

or e-mail: peninim@dvar.info

Forgiveness

**ויאמר משה זה הדבר אשר צוה "9:6
ד' תעשו. וירא אליכם כבוד ד'**

"And Moshe said: This is the thing that Hashem has commanded you to do so that the glory of Hashem will appear to you." The Posuk says that this is what Hashem commanded, yet doesn't tell us of any command. What command is the Posuk referring to?

Take for yourself a calf, to inform Aharon that Hakodosh Boruch Hu grants atonement for him through his calf for the matter of the Golden Calf that he made. (רש"י)

Shemos 32:34 "וביום פקדי ופקדתי עליהם" – "And on that day I make My account, I shall bring their sin to account against them." The Avodas Hakodesh asks in the name of the Kedusha Halevi on this Posuk – how could Hakodosh Boruch Hu, the Av Harachaman, the one who accepts our Teshuva and wipes away our sins, say that He will always remember the Chet Ha'eigel, even after Klal Yisroel do Teshuva? Additionally, the Gemara in Brochos seems to be problematic as it contradicts this Posuk based on a Posuk in Yeshaya 49:15 "גם אלה תשכחנה" – Hakodosh Boruch Hu will forget the sin of the Eigel, "ואנכי לא אשכחך" – and that which Hakodosh Boruch Hu will not forget is Har Sinai. We see from the Gemara that Hakodosh Boruch Hu says that He will not remember the sin of the Eigel, yet the Posuk in Shemos says that Hakodosh Boruch Hu will not forget it. Will He forget it or not? That which the Torah stated "וביום פקדי ופקדתי", is for the benefit of Klal Yisroel. For through the sin of the Eigel, it demonstrated that Klal Yisroel had a leaning towards sin. Klal Yisroel had not been able to ingrain within themselves, within their very nature, to follow the Rotzon Hashem, as the Avos Hakdoshim did. Thus, when Klal Yisroel did follow the Rotzon Hashem, they won a great battle and overcame their natural tendencies in order to serve Hakodosh Boruch Hu. This stood as a great Zechus for them. This does answer the question from the Posuk of "וביום פקדי ופקדתי", in its simple meaning, but there is still an issue with the Gemara in Sanhedrin 102a which states regarding this Posuk that Rebbe Yitzchok says, "אין לך כל, פורענות ופורענות שבאה לעולם שאין בה אחד מעשרים וארבעה בהכרח ליטרא של עגל הראשון, שנאמר: ובוים פקדי ופקדתי עליהם חטאתם" – "You have no punishment that comes to the world in which there is not one twenty-fourth of the surplus of a Litra of the first Eigel", which seems to tell us that the Eigel is remembered to our detriment. Rather, we can explain that the Dor Dei'ah, the holy generation of Jews who travelled through the Midbar and erred greatly by sinning with the Eigel, did a true and complete Teshuva for their grave sin, as stated in the Pesukim and in Chazal. Due to their Teshuva and the Tefilos of Moshe Rabbeinu, their Teshuva was accepted and they were forgiven for their sin. This opened

up the conduit for all future generations that when they seek an atonement for their sins, they will attain an atonement. If not for the opening of this conduit by the Chet Ha'eigel, it would have been exceedingly difficult for one to attain a Kapparah, due to the Mekatragim who fight against Mechilah and say that it is not warranted. The Teshuva of the Dor Dei'ah together with the mighty Tefilos of Moshe Rabbeinu, opened up the conduit for Teshuva for all those who seek to do Teshuva, that their Teshuva should be accepted. This is what the Gemara means when it says that in all punishment there is a part of the Eigel, for the source of all sins come from the Chet Ha'eigel, but it is also important to note that the source of all Mechilah also comes from the Chet Ha'eigel. Rashi says that Aharon was to take an Eigel for a Korbon, and this would be an atonement for his part of the making of the Eigel. How could it be that he was to take an Eigel when we know the rule that **אין קטיגור נעשה סניגור** – the antagonist cannot become the defender – meaning that if the sin was done with an Eigel, then the defense or the Teshuva for this sin should not be done with the same thing, namely the Eigel? However, based on what we explained, that the remembrance of the Eigel is actually a good thing for Klal Yisroel for that is what opened the gates of Teshuva for all time, then it is appropriate to use it as a defense for the Chet Ha'eigel, for mentioning it actually brings out the good, to remember that Klal Yisroel can in fact attain a Kapparah for their sins. (מהר"ט טב)

The word, "לך" seems to be superfluous here, as the Posuk could have just said, "קח עגל בן בקר לחטאת", Rashi says that Aharon was to bring an Eigel as a Kapparah for his sin of the Eigel. Brochos 59a – "אין קטיגור נעשה סניגור" – "The antagonist cannot become defender." Based on this rule that the antagonist cannot become the defender, why would Aharon bring an Eigel as a Korbon, to come to his defense, when the Eigel was what he sinned with? The Medrash in Vayikra Rabbah 20:6 tells us that Aharon Hakohen was not part of the Chet Ha'eigel. However, because it appeared to others that he was, it was a Chillul Hashem. Thus, Aharon Hakohen bringing specifically an Eigel was a Kapparah for the Chillul Hashem that was caused, for by bringing an Eigel it was proof that in fact Aharon had no direct part in the Chet Ha'eigel, for had he had a part in it, it would have invoked the rule of **אין קטיגור נעשה סניגור** – and he would not have been able to bring an Eigel for a Kapparah. This is why the Posuk says, "לך" – for you – Aharon, yes you can bring an Eigel, for you did not have a direct part in the Eigel, and this is to atone for the Chillul Hashem caused by the perception that Aharon was involved. (ישמח משה)

"They took what Moshe had commanded to the front of the Ohel Moed, and the entire assembly approached and stood

before Hashem." The following Posuk says, **ויאמר משה זה הדבר אשר צוה ד' תעשו, וירא אליכם "כבוד ד'** – "And Moshe said: This is the thing that Hashem has commanded you to do so that the glory of Hashem will appear to you." The Posuk says that this is what Hashem commanded, yet doesn't tell us of any command. If this Posuk is referring to the commands regarding the Korbonos, this was stated in the previous Posuk when it says that Klal Yisroel fulfilled the commands of Hashem that they had heard through Moshe. What command is the Posuk referring to? Although Teshuva is always accepted on some level, a complete Teshuva is often achieved when done near a Tzaddik. The Torah is discussing Korbonos, and the main purpose of Korbonos is Teshuva. The Posuk says, **"אל פני אהל מועד"** – which means that all were to go to the Ohel Moed where Moshe Rabbeinu was, and to learn from him the proper way to do Teshuva. The Torah then stresses, **"זה הדבר אשר צוה ד' תעשו"** – that the above was not a one-time happening, but one should always act in this manner, of going to the Tzaddik of the generation to learn how to do a proper Teshuva. (מהר"א מבעלזא)

The Torah is discussing the Korbonos. However, we need to understand what the Korbonos were all about, and the direct connection this Parshah has to us now. Although we are not Zoche to have the opportunity to bring Korbonos now, the root of the Mitzvah of Korbonos is very relevant to us now and forever. It is all about doing Teshuva. The Chet Ha'eigel was a terrible sin, yet Hakodosh Boruch Hu forgave Klal Yisroel. That is the opening for all time, that we must know that we need to cry out to Hashem, and seek a Kapparah, and if we do so, it will be granted to us. There was a Chillul Hashem caused by Aharon Hakohen appearing to be involved with the Chet Ha'eigel. A Kapparah was needed, and was going to be achieved through the Korbon that he would bring – but really it was the Machshavah that Aharon Hakohen had, his truly seeking atonement which was the impetus for the Kapparah. Teshuva is what one must constantly work on. Although we are not zoche to be able to bring Korbonos, we are able to do Teshuva and obtain a Kapparah for them. The Torah is telling us here of the Mitzvah of Teshuva, and it is through a proper Teshuva that one will be Zoche to have the glory of Hashem revealed to him. The Torah uses a Loshon Rabbim to teach us that the best way to serve Hakodosh Boruch Hu and to do Teshuva is through the Tzibur, which comes along with the assistance of the Tzaddikim and Talmidei Chachomim. Together as a Tzibur, Klal Yisroel can accomplish amazing things, including having the glory of Hashem revealed. May we be Zoche to become one unit and serve Hakodosh Boruch Hu in a manner of **מלך**, and be Zoche to have the Glory of Hashem revealed to us.

For questions, comments, to purchase the Sefer "Parshah Psheti", or to receive a free weekly *Dvar Torah* on the *Parsha* - Please email: ParshaPsheti@gmail.com Thank you, Y. Schechter

WE ARE YOUR
ONE-STOP-SHOP
TO MARKETING SUCCESS

**WE ARE A ONE-STOP ADDRESS FOR ALL YOUR
MARKETING, GRAPHIC DESIGN, PRINTING & MAILING NEEDS.**

We take care of all details from start to finish - under one roof.

MARKETING

DESIGN

PRINT

MAIL

להחזיק באמונה שאנחנו בידיים של אבא שבשמיים, אבא שאוהב אותך והוא לא יעזוב אותך! אין! האהבה שלו אין סופית אליך!

תגיד לו: "אבא אני יודע שאתה אוהב אותי! ואפילו אם עכשיו כואב לי פה, אז ודאי זה לטובתי, תודה לך על הכאב הזה! הרי מי עושה לי את זה? אבא! אבא עושה רק טוב לבן שלו! רק טוב! אבא תודה תודה! אני מאמין בך, שאבא עושה רק טוב לבן שלו! תודה לך אבא! אני לא מבין אבל אני מאמין שאבא עושה רק טוב!"

תגיד תודה! תגיד תודה לאבא! תאמין באבא! חייבים לחזק את האמונה! לדבר עם האבא כל היום, כל רגע להגיד פה תודה, פה לדבר, פה לבקש, לחיות את המציאות שיש אבא! יש מלך שהוא אבא שלנו!

כי עד עכשיו הקב"ה ישב בצד, כל אחד חשב שהוא מלך, חי שהוא מלך. עכשיו המלך אומר: "לא, אני המלך, עכשיו תדע שאני המלך. ותתקרב אליי, אני מתגעגע אליך, ואוהב אותך, רק תתקרב אליי!" מחפשים סגולות, הסגולה הכי טובה להיות קשור עם המלך, זה הסגולה הכי טובה. מחפשים תרופות, התרופה הכי טובה! זה להתקשר עם המלך, הוא התרופה הכי טובה! שאדם הוא מאמין! הוא מעל הטבע! אתה מתחבר עם המלך, עם האמונה? גמרנו!

אני אמרתי לקב"ה: "רבונו של עולם, הנה אני! אני הדוגמא שלך! איפה הייתי! איזה דעות שליליות היו לי! היה לי חבר גוי, והיינו הולכים לבלות ביחד!...", הייתי אומר אז 'אין הבדל בין יהודי לגוי', ככה הייתי מדבר! גם היום אני מכבד את הגויים ומקרב אותם, אבל ודאי שיהודי יש לו את התורה הקדושה. גם גוי הוא חשוב, ב"ה, יש הרבה גויים שלמדו גן האמונה ועושים שעה התבודדות. אין לנו זלזול באף אחד, רק אני מסביר לכם איפה הייתי. "...שום מצווה לא הייתי שומר! שום דבר! והנה ריחמת עליי וקירבת אותי! משיא החושך ריחמת עליי וקירבת אותי! כמו שקירבת אותי תקרב את כולם! אני לא יותר טוב מאף אחד. אני הייתי בדיוק באותו מקום, של חושך גמור, שום מצווה לא הייתה לי, שום דבר! שום דבר! אז כמו שאני הייתי שמה בשיא החושך, והארת לי את החיים, קירבת אותי לאמונה, ככה תקרב את כל עם ישראל!". עוד אחד שם במלונית, קיבל מרגלית, התחיל להגיד תודה, לשמוח! אמר שהיה כדאי לו כל מה שהוא עבר, את הבית חולים, ואת המלונית, בשביל שהוא יקבל את החוברת הזו ויתחיל רק ללכת עם תודות והודיות, שירות ותשבחות. חוברת קטנה שינתה לאדם את החיים, ואנחנו שומעים כל הזמן סיפורים.

לכן אנחנו צריכים לראות גם להרבות בתפילה על עם ישראל שיזכו לחזור בתשובה שלי ייסורים, וגם לזכות להפיץ להם, כל אחד מה שהוא יכול, איך שהוא יכול! כל אחד יכול! וכל אחד חייב! תמצא את הדרך!

והמושג הזה שצריכים פעם אחת ולתמיד למחוק אותו, כל המושג הזה של דתי וחילוני, אין דבר כזה! כל היהודים שחיים פה בארץ ישראל, כולם עברו מסכנים מלחמות, ומה לא עברו! ופיגועים שהיו, ומה לא עבר עליהם! רק בורא עולם יודע מי זה כל אחד! אני מכיר אנשים מקרוב מקרוב, איזה כיבוד אב ואם יש להם, איזה דרך ארץ, איזה כבוד הבריות יש להם, ואיזה בעלי חסד, מכיר אותם מקרוב! והם נקראים במושגים של היום חילונים. לך תדע בשמיים מה הוא נחשב עם הכיבוד אב ואם שלו, כל מיני נקודות של חסד שהוא עושה, לך תדע. לכן כל המושגים האלו הם מושגים מוטעים. ואבא שבשמיים לא יוותר על שום בן שלו! ולא על שום בת שלו! הוא לא יוותר! הוא רוצה שכולם יחזרו אליו! ולא מתוך הפחדות! רבנו של עולם זה לא הכבוד שלך! להחזיר את עם ישראל מתוך הפחדות. ולכן כל מי שיחזיק באמונה, האר"י ז"ל כותב את זה, וגם כתוב כמה ספרים קדושים, שמי שמחזיק באמונה שום מגפה לא תגיע אליו! מי שמחזיק באמונה הכל יעבור לו בקלות! רק

העלון

לכבוד נשמתו הטהורה והקדושה של הצדיק הקדוש אדוננו מורנו ורבנו נחמן בן פיגא זי"ע א.

וכן לעילוי נשמת הצדיק הקדוש רבי יהודה זאב בן רבי יחיאל צבי ע"ה

וכן לעילוי נשמת חברינו היקרים ארז בן דליה ע"ה ובענין בן רומיה ע"ה. וכן לעילוי נשמת פערל בת ר' מאיר ע"ה. וכן לעילוי נשמת שלמה בן נעמה ע"ה בתוך שאר כל נפטרי ישראל

ולהבדיל לרפואה שלמה של משה בן אידה שיחיה וכן לרפואה שלמה והצלחה של בת שבע בת ימימה שתחיה וכן לרפואה שלמה וחזרה בתשובה שלמה בלי ייסורים של כל בני ובנות ישראל בארץ ובעולם

וכן להצלחת כל התורמים והתרומות ברחמינות ובגשמינות.

להצלחה ושמירה וכל הישועות בחסד וברחמים בלי שום ייסורים של נתן בן אריאלה וב"ב.

לתרומות: 0527161619

לקבלת העלון במייל: elitzur424@gmail.com

לעילוי נשמת יפה בת גולסטאן ע"ה, וכן לעילוי נשמת יוסף חיים בן אברהם ע"ה לעילוי נשמת ניסים בן אלגרה ע"ה. לעילוי נשמת שרה בת יהודית אדית.

להזמנת הספרים, חוברות ודיסקים של מורנו הרב שלום ארוש שליט"א:

0522240696

להסבר מפורט על חוק התודה, סיפורים, שיעורים בנושא הקורונה, ועוד

בקו האמונה:

026444250

עם דמיון, הוא נהנה מאיזה דמיון... מה זה כל הדבר הזה של העיניים, זה דמיונות! הוא נהנה מדמיונות, הוא מדמיין ונהנה מהדמיונות... ואי ואי, איזה בזיון, אדם חי בעולם הזה ומה התענוג שלו? שהוא נהנה מדמיונות.

אבל בלי התבודדות של חצי שעה כל יום הוא לא יכול לצאת מכזה יצר הרע. אז תעשה התבודדות!

או שאדם יש לו יצר הרע מיוחד של שינה, הוא יודע להכנס למיטה, לא יודע לצאת ממנה, מיטה חד סטרית, נכנס ולא יודע לצאת. אז מה יעשה? עובר על זמן קריאת שמע, זמן תפילה, הורס את אשתו, את הילדים שלו. בסדר, יש לך יצר הרע, אין בעיה, אף אחד לא מתלונן עליך, יש לך יצר הרע! אבל יש לך את הבורא! תתפלל על זה חצי שעה ביום! שבורא עולם יגאל אותך מתאוות השינה! שבורא עולם יעיר אותך, ויקים אותך, ויציל אותך.

ועל זו הדרך, תאוות אכילה, וכו'.

אז ההתבודדות זה שלשה חלקים. חלק ראשון זה תודות, תודות והודיות. החלק השני זה חשבון נפש, מה עשיתי מההתבודדות של אתמול עד היום. והחלק השלישי, זה לקחת איזה דבר שהוא עכשיו הכי חשוב להתפלל עליו, ולהתפלל עליו חצי שעה ביום. ואז אדם עושה כל יום שעה התבודדות.

וזה העיקר! הכל חשוב, כל דבר שעושים חשוב, אבל התבודדות זה העיקר.

אדם שלא מצליח לשמור שבת, יש לך יצר הרע, תתפלל על זה כל יום! תן לי את הכח! תזכה אותי! תן לי את הכח! תן לי את הזכות לשמור את השבת! תן לי להרגיש את הנועם של השבת! את השמחה של השבת! תן לי! תרחם עליי! תגאל אותי! כל אחד צריך להתפלל! איזה מצווה שקשה לו, איזו עבירה ששם הוא נכשל הכי הרבה, איזו תאוה, איזו מידה רעה. יש לך התבודדות!

אתה בא להמליך את המלך: "המלך! אני רוצה להמליך אותך! אבל יש לי כזה יצר הרע! תעזור לי! תתן לי את הכח! יום יום! חצי שעה!" אין!

ועכשיו צריכים להתפלל על עם ישראל. צריכים להקדיש זמן להתפלל על עם ישראל, חייבים להקדיש זמן להתפלל על ישראל, להתחנן לפני בורא עולם, שעם ישראל יחזרו בתשובה בלי ייסורים!

למלך! יש מלך! שצריך לתת לו דין וחשבון! אם אתה לא נותן לו דין וחשבון, אתה לא חושב שיש מלך! אתה חושב שאתה המלך! ואתה יכול לעשות מה שאתה רוצה, ולדבר מה שאתה רוצה, ולהתנהג איך שאתה רוצה, וזהו! אתה המלך!

אה, אתה לא מלך? אז תתן דין וחשבון לפני המלך! כל יום! מה עשית מאתמול בחשבון נפש, עד היום, כל פרט! היום, בשעה הזו, עשרה לאחד עשרה, ישבתי ושמעתי שיעור, תודה לך הקב"ה על השיעור. אח"כ אחרי השיעור מה עשית, וכו', על הכל, אמרת קריאת שמע שעל המיטה, כל דבר, ברכת או לא ברכת, איך ישנת, איך קמת, איך היה ערבית, איך הייתה שחרית, כל דבר ודבר, כל יום, כל דבר לספר למלך, כל דבר. מה שטוב להגיד לו תודה על זה שקירבת אותי, ומה שלא טוב, לעשות תשובה! להתוודות! 'אני מתוודה שעשיתי כך וכך, שעברתי על התורה, אני מתחרט על זה, מבקש סליחה. ותתפלל על זה שהקב"ה יתן לך כוחות לא לחזור על זה. אנחנו צריכים לעשות כל יום חשבון נפש, כל יום! יש מלך, ואנחנו עבדים שלו. ואנחנו צריכים לתת לו דין וחשבון כל יום! על כל פרט! על כל מחשבה דיבור ומעשה, זה נקרא להמליך את המלך! וזה החלק הראשון של ההתבודדות.

החלק השני של ההתבודדות, זה לקחת איזו מידה רעה שאתה נכשל בה, וסובל ממנה, למשל את כעסו, או עצוב, וכו', יש לך תאוות ניאוף, אכילה, לא משנה, כל אחד איפה שהוא מונח.

אתמול דיברתי עם איזה בחור, בחור ישיבה, שנפל, קיבל פלאפון לא כשר ונפל לסרטים הנוראים, ישבתי איתו כמה שעות ודיברתי איתו, עד שהוא החליט שהוא מפסיק, ועשה תשובה! נתן לי את המכשירים שלו, והחליט שזהו, הוא עושה תשובה.

אין! יש לך תאוה? אמרתי לו 'מעכשיו כל יום חצי שעה תתפלל על זה!', יש לך תאוה? יש לך תאוה. אדם יש לו יצר רע, אם הקב"ה לא יעזור לך אתה לא יכול להתגבר על היצר הרע שלך, בטח לא יצר הרע כזה נורא של העיניים, אוהו, היצר הרע של העיניים צריך תפילות בלי סוף לצאת ממנו!

אז זה ההתבודדות, להתפלל על זה כל יום חצי שעה, להתחנן לפני בורא עולם! תרחם עליי! תן לי את הכח להתגבר על היצר הרע הטיפשי הזה! תרחם עליי!

אדם עובר על כל התורה כולה, שורף את המח שלו, את הלב שלו, שורף את החיים שלו, את העולם הזה ואת העולם הבא, ועם מה הוא נשאר

דיסקים, יש קו האמונה, יש את כל הדרכים, זה הכבוד שלך! שלא תוותר על שום יהודי!

אתה חושב שהקב"ה יוותר על איזה שהוא יהודי?! לא יוותר על שום יהודי! אין! הגאולה תבוא בדור שכולו זכאי! הדור הזה יהיה כולו זכאי! כולם יחזרו בתשובה! והמהלך של בורא עולם, מהלך פשוט, שהוא הביא את הדבר הזה, עד שעם ישראל יחזרו בתשובה. הקב"ה יש לו סבלנות.

לכן מה העבודה של כולנו? להתפלל על זה שעם ישראל יחזרו בתשובה, בקרוב. וגם להפיץ להם!

יש לי הבטחה, כבוד מורי ורבי רבי יהודה זאב ליבוביץ', אמר לי, כל זמן שמפיצים את הספרים שלך, רק טוב יהיה לעם ישראל! אמר לי את זה בצורה חד משמעית! ואמר לי 'כל העולם יבוא אליך', באמת באים מכל העולם, כל פעם ממקום אחר מגיעים.

בורא עולם הכין, מי הכין את כל הספרים, החוברות, שמדברים בשפה פשוטה לכל אחד, את האמונה, את התודה. עכשיו דיברה איזו אישה שהייתה חולה בבית חולים, למדה את הספר 'השם רופאך', יש שמה את התפילה של אשר יצר, אמרה את זה ונתרפאה. כל הזמן אני שומע עוד ישועות, כי הכל מוכן.

כל אחד צריך לראות איך הוא מפיץ, לכל אחד, לחברים, להפיץ להם! בכל דרך אפשרית! תפיץ כמה שיותר! ותבקש מאלו שהפצת להם שגם הם יפיצו! זו הדרך ישתבח שמו לעד.

כי עכשיו הבירור הוא בירור של אמונה, להחזיק באמונה, זה כל הבירור. רבנו כותב בספר המידות שעל ידי אמונה מתבטלים הגזירות שאומות גוזרים עלינו. על ידי אמונה לא יהיו שום מלחמות! שום דבר! בעזרת ה' על ידי אמונה יהיה רק טוב לעם ישראל!

עיקר הישועה הבאה אינו רק על ידי אמונה, הנחמה באה על ידי אמונה, בקיצור רק על ידי אמונה! באה הישועה, באה הנחמה. מחפשים סגולות, מחפשים כל מיני שמירות... – יש לך המלך! לא ינום ולא ישן שומר ישראל! יש לך את המלך! שהוא מלכו של עולם, שהוא אבא שבשמיים, שהוא אוהב אותך, ועושה איתך רק טוב! אבא עושה רק טוב עם הבנים והבנות שלו. ואבא לא יוותר על שום בן שלו! על שום בת שלו הוא לא יוותר. את כולם הוא יחזיר בתשובה. ואנחנו, כל מי שכבר זכה קצת, צריכים לראות גם להתפלל על זה וגם להפיץ! בדרכים שיכולים להפיץ, דרך הדואר, בכל דרך אפשרית!

אצלי בישיבה, לימד הבן של הרב עובדיה יוסף, הרב יעקב יוסף ע"ה, זכינו שהוא לימד אצלנו בישיבה הרבה שנים. אז הרב יעקב יוסף פעם בא לשאול את רבי בן ציון אבא שאול איזו שאלה, מצא אותו יושב עם ספרים של קבלה, יושב לומד, הוא היה גאון, מקובל. אז מיד הוא אמר לו: "אולי באת לשאול אותי על המשיח, מה יהיה. אני אספר לך. תשמע, לא תהיה שום מלחמת גוג ומגוג, כבר עם ישראל עברו את השואה, זה היה שלישי, מלחמת השחרור, עברו עוד שלישי, ובמלחמת ששת הימים עברו עוד שלישי, לא תהיה כבר שום מלחמת גוג ומגוג!"

ה'נועם אלימלך' אמר 'אני לא מבין את התנאים הקדושים שאמרו שיהיו חבלי משיח קשים מאוד. מה, הם לא ראו שתהיה נשמה ה'נועם אלימלך', הם לא ראו את זה? אני ביטלתי את כל חבלי משיח! ככה הוא אמר! ואני מאמין בו באמונה שלמה! שהצדיק הקדוש הזה אמר שהוא ביטל חבלי משיח, אז הוא ביטל! ביטל!

החוזה מלובלין גם אמר, אם ה' יתברך רוצה להביא את הגאולה על ידי צרות וייסורים, נו אז למה הוא מחכה? הוא מחכה כי הוא רוצה להביא אותה ברחמים גדולים! רבי נחמן מברסלב אמר שמשיח יכבוש את כל העולם בלי יריה אחת!

כל הצדיקים, כבר אמרתי לכם, השכל הישר, אני שלום הקטן, מי אני שיוכל בכלל לדבר אחרי הצדיקים הנוראים האלו. אבל הייתי מול הציון של שמואל הנביא, דיברתי עם אבא, אמרתי לו: "מה הכבוד שלך, זה הכבוד שלך להפחיד אותנו?! להרוג את הילדים שלך?! מה פתאום! כל אבא! כל אמא! מי יכול לוותר על ילד שלו! בורא עולם לא יוותר! לכן אני מבין שהרצון שלך שעם ישראל יחזרו בתשובה, זה המסר! פשוט!"

כי בורא עולם החליט לגלות מלכותו! וכל אחד צריך להמליך את המלך על עצמו! נכון, כל דבר שעושים טוב זה נקרא לקבל על עצמו עול מלכות שמיים, אבל העיקר זה ההתבודדות! שאדם נמצא עם המלך לבד, כל יום, מתחיל להודות לו. קודם כל תודות! תודות: תודה רבה לך הקב"ה על הכסא, על השולחן, על החשמל!

קודם כל תודה! קודם כל תודות! כל הזמן תודות! כל נשימה! על כל דבר תודות! בלי סוף תודות! קודם כל תודה, תודה על התורה, על המצוות! על החגים! על השבתות! תודה! אח"כ, אחרי שאומרים תודות, צריכים לעשות חשבון נפש, כל יום! כל יום צריך שיהיה לו חשבון נפש, שיספר למלך מה עשיתי מאתמול, שהייתי איתך בחשבון נפש, עד היום, כל פרט ופרט לספר

דיבורים מתוך שיעורו השבועי של

הרב שלום ארוש שליט"א

בשלוש

יתכנו טעויות בשל מרוצת הכתיבה

נא לא לקרוא בשעת התפילה וקריאת התורה / העליון מוקדש לזכרתו של מורנו הרב שלום ארוש שליט"א. ימנה שישיה ויארץ ימים בבריאנות איתנה עד מאה ועשרים שנה

אמרתי ככה לקב"ה: "רבונו של עולם, הרי אם אתה רוצה להפחיד אותנו, מה זה בשבילך בעיה להפחיד אותנו. משהו אתה עושה וכולנו רועדים..." ממש אנשים מסכנים, ידוע שכמעט מאות אלפים צריכים כדורים פסיכיאטרים, שנפלו לפחדים, מסכנים.

"אם אתה רוצה להפחיד אותנו ועל ידי זה נחזור בתשובה, זה לא הכבוד שלך! הכבוד שלך שכלי נפחד נחזור בתשובה! שנוכה להחזיר בתשובה את כל עם ישראל, בלי פחד! זה הכבוד שלך! מה, בעיה לשים למישהו רובה על הרכה ולהגיד לו 'תניח תפילין!', בטח שיניח תפילין, אבל, זה תפילין זה!! אבל זה לא הכבוד שלך! הכבוד שלך שעכשיו תתן לנו זמן שכל עם ישראל יחזרו בתשובה, גם כל העולם! מה הכבוד שלך, להרוג? לא! זה לא הכבוד שלך להרוג..."

שאלתי היום איזה אבא: "אתה מוכן לוותר על בן אחד שלך?", מה פתאום! היום דיברתי עם איזה אבא שהבן שלו לא מרגיש טוב נפשית, ומה הוא לא עושה בשבילו! מה הוא מוכן לעשות בשבילו! אז מה אתם חושבים, שאבא שבשמיים יוותר על איזה שהוא יהודי?! הוא לא יוותר על שום יהודי! ה' יתברך לא יוותר על שום אחד! כולם יחזרו בתשובה! לא מתוך פחד. יש את הנגיף הזה, שבורא עולם הביא אותו, שעם ישראל לא תהיה להם ברירה, יבינו שיש פה מהלך של בורא עולם, הוא עושה פה משהו, ויחזרו בתשובה אמן.

עכשיו דיברתי עם איזה יהודי, שהיה בבית חולים, והגיע למלונית, והגיעו לשם איזה חמישים איש, ומצאו שם מרגליות, חוברות של תודה, וכולם הגיעו עם פנים נפולות, ושבורים כולם. כולם רק לקחו את המרגליות, קראו אותם, והתחילו רק להגיד תודה, ולשמוח, לשיר, מה זה נהיה שמחה! וכולם עם התודות! מרגלית! חוברת קטנה!

וזה מה שאני אומר לקב"ה, במקום ייסורים, במקום מחלות, תן לעם ישראל ספרים, חוברות,

אנשים בבידוד, הפסיכיאטר מתקשר לאנשים, אומר להם: "תראו, אם אתם מדברים עם השולחנות, עם הכסאות, אין לכם מה ליצור איתי קשר, זה דבר נורמלי לחלוטין. רק מה, אם אתם מתחילים לשמוע שהכסאות והשולחנות מתחילים לענות לכם, אז תתקשרו אליי ☺"

הקב"ה שם את עם ישראל בבידוד, את כל העולם, ישתבח שמו לעד, לכן הכי טוב שתתחילו להתרגל להתבודד, כל יום. להיות לבד עם ה', ממש לבד לבד, בחדר סגור, באיזה מרפסת, באיזה גינה, באיזה גג, העיקר להיות לבד, עם המלך, לדבר איתו. זכיתי היום ללכת לציון הקדוש של שמואל הנביא, כמובן לשדה שעל ידו, ודיברתי עם ה', כמובן, בזכות הצדיק, בזכות חנה אמנו, בזכות הצדיקים, התפללתי ישתבח שמו, התבודדות, מה אמרנו? כל אחד לעשות כל יום התבודדות. להיות לבד עם ה' זה נקרא התבודדות, לבד לבד עם הקב"ה. אז זכיתי, וה' חנן אותי ונתן לי כזו תפילה יפה, ישתבח שמו, אמרתי:

"בורא עולם, נכון, נתת לי להבין שאתה רוצה לנקות את העולם שלך, אתה רוצה לטהר את העולם שלך. והנה ניקית אותו מחילולי שבת, חגים, ניקית אותו מהזימה, בקיצור בלי לפרט, ניקית את העולם מהרבה רע, סגרת את השמיים, שלא יצאו מארץ ישראל. שאדם בחג, ברגל, שיש מצווה לעלות לירושליים, הולכים לחו"ל? איך? איך יכול להיות? ישתבח שמו לעד.

בורא עולם עושה פה איזה מהלך, יש פה איזה מהלך, הכל זה בורא עולם, ישתבח שמו.

כבוד מורנו, הרב מרדכי אליהו, היה אומר: "מה אתם חושבים, הקב"ה יכול להביא איזה נגיף אחד, וזהו!", יש וידאו שהוא אומר את זה. ז"א שהצדיקים, כמה וכמה צדיקים, ראו את הדבר הזה, גם כתוב במדרשים וכו'.

והנה תחילת גלגולם היה בדור המבול, ולהיות שהרע עדיין היה מושרש בהם השחיתו את דרכם. אחר כך נתגלגלו פעם ב' בדור הפלגה, אך גם הם הרעו את מעשיהם ולא תיקנו את הפגם. אחר כך נתגלגלו פעם שלישית באנשי סדום, אולם גם שם לא תיקנו מעשיהם אלא קלקלו, עד שחזרו להתגלגל פעם רביעית במצרים והם נשמות ישראל שהיו שם, ועל ידי כובד השעבוד נזדככו ונתמרקו.

לכן נענשו במצרים מדה כנגד מדה, כי כנגד חטאם בדור המבול בהשחתת דרכם, אשר לכן נימוחו בימי המבול במים, גם עתה גור עליהם פרעה (שמות א-כב): **"כל הבן הילוד היאורה תשליכוהו"**. וכנגד מה שחטאו בדור הפלגה (בראשית יא-ד): **"הבה נלבנה לבנים... לבנות את העיר ואת המגדל"**, נענשו מדה כנגד מדה (שמות א-ד): **"וימררו את חייהם בעבודה קשה בחומר ובלבנים"**. כנגד העיר והמגדל אשר בנו בדור הפלגה נענשו (שם א-יא): **"ויבן ערי מסכנות לפרעה את פיתום ואת רעמסס"**. אלו תוכן דברי האריז"ל.

עוד נקדים מה שביאר השל"ה הקדוש (פרשת שמות), הטעם שנשתעבדו ישראל דוקא במצרים אצל פרעה, כי פרעה מלך מצרים הוא הנחש הקדמוני שהחטיא את כל ישראל בעץ הדעת, ומקור הדבר בזהר חדש (דף קלח: ד"ה פתח רבי שמעון): **"ופרעה דאיהו דיוקנא דנחש חייבא"**.

מעתה יפתח לנו פתח מחשבתם הרעה של חרטומי מצרים, שיעצו לפרעה לשחוט ק"נ ילדים בבוקר וק"נ ילדים בערב, כי ביקשו לעורר בכך קטרוג על הנשמות הללו שחטאו בעץ הדעת, על ידי שנפלו ברשתו של הנחש לטהר את השרץ בק"ן טעמים, ומאחר שפרעה עצמו הוא הנחש הקדמוני שהשלים בק"ן טעמים, לכן שחט ק"נ ילדים בבוקר וק"נ בערב.

כיון שבאנו לידי כך יאירו עינינו וישמח לבנו, להבין מה עמקו דברי תנא דבי רבי ישמעאל שדרש: **"אילמלא העליתי את ישראל ממצרים אלא בשביל דבר זה שאין מטמאין בשרצים דיי"**. כי מאחר שנשמות ישראל שהיו במצרים חטאו בעץ הדעת על ידי הנחש הקדמוני שטיהר את השרץ בק"ן טעמים, נמצא כי על ידי שאינם מטמאים בשרצים, למרות שהנחש מטהר את השרץ בק"ן טעמים, הרי זה תיקון נפלא לנשמות הללו, ולכל בית ישראל ההולכים בדרך זו לקיים דבר ה' באמונה פשוטה.

יומתק להבין בזה מה שפתח דוד המלך ספר תהלים בפסוקים: **"אשרי האיש אשר לא הלך בעצת רשעים ובדרך חטאים לא עמד ובמושב לצים לא ישב, כי אם בתורת ה' חפצו ובתורתו יהגה יומם ולילה"**. ומפרש במדרש שוחר טוב (שם): **"מדבר באדם הראשון, אמר אדם הראשון, אשרני אם לא עמדתי בדרכי של נחש, ואשרי אם לא יושבתי במושבו של ליצנות"**.

מעתה יש לומר כי היות שדוד המלך היה גלגול של אדם הראשון, שנפל ברשת הנחש לטהר את השרץ בק"ן טעמים, ועל ידי זה הכניס הנחש את זוהמתו בכל הנבראים להכשילם על ידי שמטהר את השרץ בק"ן טעמים, לכן כדי לתקן ענין זה יסד דוד המלך ק"ן מזמורי תהלים, כדי שכל אחד מישראל יתפלל לה' בק"ן מזמורי תהלים, להניצל מרשת היצר המטהר את השרץ בק"ן טעמים.

נשמות ישראל במצרים חטאו בעץ הדעת

בדרך זו במסילה נעלה לבאר מאמר הגמרא שהתחלנו בו: **"יציאת מצרים דכתב רחמנא גבי שרצים למה לי, לכדתנא דבי רבי ישמעאל, דתנא דבי רבי ישמעאל, אילמלא העליתי את ישראל ממצרים, אלא בשביל דבר זה שאין מטמאין בשרצים דיי"**. נקדים מה שכתוב (שמות ב-כג): **"ויהי בימים הרבים ההם וימת מלך מצרים ויאנחו בני ישראל מן העבודה ויזעקו ותעל שועתם אל האלקים מן העבודה"**.

ומבואר במדרש (שמו"ר א-לד): **"וימת מלך מצרים שנצטרע והמצורע חשוב כמת... אמרו חרטומי מצרים, אין לך רפואה אם לא נשחוט מקטני ישראל ק"נ בערב וק"נ בבוקר ורחץ בדמיהם שתי פעמים ביום"**. ויש לתמוה הלא המצרים היו חכמים כמו שכתוב (מלכים ה-י): **"ותרב חכמת שלמה מחכמת כל בני קדם ומכל חכמת מצרים"**, הנה כי כן איך האמינו חרטומי מצרים ופרעה שיתרפא בשחיתת ק"נ ילדים בבוקר ובערב.

ונראה לבאר כל זה על פי מה שגילה לנו רבינו האריז"ל ב"שער הפסוקים" (תחילת פרשת שמות), הטעם שסבלו בני ישראל במצרים שעבוד כל כך קשה, כי כשחטא אדם הראשון באכלו מעץ הדעת טוב ורע, נפגמו כל הנשמות שהיו כלולות עמו בשעת החטא, ונצרכו אחר כך לתיקון גדול על ידי גלגולים רבים לצרפם וללכנם עד תום חלאתם מהם.

עשה כך, ולמחר אומר לו עשה כך, עד שאומר לו עבוד עבודה זרה והולך ועובד".

יומתק לצרף בזה מה שמצינו בענין זה דברים נפלאים ב"מגלה עמוקות" (פרשת בהר ד"ה מה ענין שמיטה), כי אות נ' של נח"ש הוא רמז על נ' שערי טומאה, שבהם הפיל הנחש הקדמוני את אדם וחוה ברשתו, והכניס את זוהמתו בהם ובכל הנבראים, אלא שבשעת מתן תורה כשעמדו ישראל בהר סיני פסקה זוהמתן כמבואר בגמרא (שבת קמו): **"ישראל שעמדו על הר סיני פסקה זוהמתן"**.

לכן ביציאת ישראל מצרים כתוב (שמות ג-יב): **"בהוציאך את העם ממצרים תעבדון את האלקים על ההר הזה"** – **"תעבדון"** אותיות **"תעבדו ו"**, שייכנו עצמם בנ' ימי הספירה להזדכך מטומאת זוהמת הנחש של האות נ', ועל ידי זה זכו לקבל את התורה בהר סיני ולהזדכך שם מזוהמת הנחש, וידוע כי הנחש הוא היצר הרע כמבואר בגמרא (ב"ב טז): **"הוא שטן, הוא יצר הרע, הוא מלאך המות"**, ונרמז ענין זה בשמו שט"ן נוטריקון נ' ש'ערי ט'ומאה עכ"ה"ק.

הנה כי כן מבואר היטב איך הפיל הנחש את אדם וחוה ברשתו על ידי שטיהר את השרץ בק"ן טעמים, כי מאחר שהוא כולל את כל נ' שערי טומאה כנרמז באות נ' שבשמו, לכן השתמש בנ' שערי טומאה להילחם כנגד נ' שערי בינה של ג' חלקי התורה רמז דרוש וסוד, לטהר את השרץ בק"ן טעמים.

ויש לומר כי ענין זה רמזו בשמו של הנחש על פי מה שכתוב (בראשית ג-א): **"והנחש היה ערום מכל חית השדה אשר עשה ה' אלקים"**. ומפרש בתרגום אונקלוס: **"והוא הוה חכים מכל חות ברא"**. הרי מבואר שהיה חכם, אלא שהיה חכם להרע כמו שכתוב (ירמיה ד-כב): **"חכמים המה להרע ולהיטיב לא ידעו"**. ונרמז ענין זה בשמו נח"ש נוטריקון נ' ש'ערי ח'כמה מצד הרע, ועל ידי זה טיהר את השרץ בק"ן טעמים.

דוד המלך גלגול אדם הראשון תיקן ק"ן מזמורי תהלים

רחש לבי דבר טוב לבאר בזה מה שייסד דוד המלך ע"ה נעים זמירות ישראל ק"ן מזמורי תהלים, על פי המבואר ב"ספר הליקוטים" לרבינו האריז"ל (פרשת האזינו), כי דוד המלך היה גלגולו ותיקונו של אדם הראשון, ולכן מסר לו אדם הראשון שבעים שנה משנותיו כמבואר במדרש (במדבר יד-יב): **"ע' שנה שחיסר אדם משנותיו ונתן לדוד בן ישי"**.

לקבלת המאמרים באימייל: mamarim@shvileipinchas.com

ומצינו ביאור על כך ב"אוהב ישראל" (פרשת שקלים), שישבו בכוונה תחילה דוקא כחצי גורן עגולה, כדי לרמז בכך שהקב"ה משלים את החצי השני של העיגול, כי בגודל ענוותנותו הוא מחזיק עצמו רק כמחצית, והנה הדברים בלשון קדשו:

"ויש לומר שזה מרמז על סוד עתיק, איך קוב"ה וישראל חד אינו ומתייחדין ומתדבקין כביכול על ידי מצוות התורה... וכביכול כביכול הבורא ברוך הוא וברוך שמו, לגודל עוצם אהבתו לבני ישראל עם קרובו ולמען טובו וחסדו הגדול, מצמצם את עצמו כביכול וכביכול להיקרא בשם בחינת פלג גופא, ובני ישראל הם בחינת פלג גופא השני... ולרמז יחוד הקדוש הזה היו הסנהדרין יושבים כחצי גורן עגולה בבחינת פלג, והחצי השני כביכול כביכול הוא הבורא ברוך הוא וברוך שמו משלים להיות אחדות גמור ואמיתי, והיינו על ידי התורה והמשפט אמת היוצא מפי הסנהדרין לכל ישראל".

ולפי האמור יש להוסיף תבלין לדבריו הקדושים, כי מה שישבו הסנהדרין כחצי גורן עגולה הוא כדי שיזכרו תמיד, שלא לסמוך רק על השכל האנושי להתיר או לאסור, לזכות או לחייב, כי מצד עצמם הם עלולים לטעות בקלות ולטהר את השרץ, אלא יבטחו בה' שנמצא עמם להשלים את חצי העיגול השני, כדי לחונן אותם דעת שיזכו לעמוד על האמת ולאסוקי שמעתתא אליבא דהלכתא, כמו שכתוב (תהלים פב-א): "אלקים נצב בעדת אל בקרב אלקים ישפוט".

הנחש הקדמוני הכשיל את אדם הראשון בק"ן טעמים

רחש לבי דבר טוב לבאר בזה, מה שטרח רבינא לטהר את השרץ קל וחומר מנחש, כמו שכבר הבאנו את מאמרו בגמרא (עירובין ג): "אמר רבינא, אני אדון ואטהרנו, ומה נחש שממית ומרבה טומאה טהור, שרץ שאין ממית ומרבה טומאה לא כל שכן". כי ביקש לרמז לנו בכך כי הנחש הקדמוני שהפיל את אדם וחווה ברשתו שיאכלו מעץ הדעת, השתמש בק"ן טעמים כדי לטהר את השרץ, דהיינו להתיר את האכילה מעץ הדעת שאסר הקב"ה עליהם, ועל ידי זה הביא מיתה עליהם ועל כל הנבראים.

לכן נתחכם רבינא ללמוד קל וחומר דוקא מהנחש שממית להתיר את השרץ, כדי שנשכיל להבין מזה כי כך היא דרכו של הנחש הקדמוני הוא היצר הרע, להפיל את האדם ברשתו על ידי שמטהר את השרץ "בקל וחומר", כלומר שמפילו בתחילה "בקל" - בדברים קלים, "וחומר" - שמפילו בסוף בדברים חמורים, כמבואר בגמרא (שבת קה): "כך אומנתו של יצר הרע, היום אומר לו

**דוד המלך גלגול אדם הראשון תיקן ק"ן מזמורי תהלים,
כדי להינצל מהנחש שמטהר את השרץ בק"ן טעמים**

**ישראל במצרים היו גלגול מהנשמות שחטאו בעץ הדעת
ונפלו ברשת הנחש שטיהר את השרץ בק"ן טעמים**

**פרעה שחט ק"ן ילדים בבוקר וק"ן בערב,
כדי לעורר קטרוג על חטא עץ הדעת שטיהר הנחש בק"ן טעמים**

**התיקון ליוצאי מצרים שחטאו בעץ הדעת,
שלא יטמאו לשרצים אף שאפשר לטהר את זה בק"ן טעמים**

ויש לומר בזה פרפרת נאה לבאר דברי רבינו הקדוש במשנה (אבות פ"ד מ"ב): "רבי אומר אל תסתכל בקנקן אלא במה שיש בו". ויש לומר שנתכוון לרמז בזה על ק"ן הטעמים שיש לטהר את השרץ, והנה מאחר שהתורה אסרה את השרץ, הרי ברור שיש ק"נ טעמים הסותרים את ק"נ הטעמים המטהרים את השרץ, ומזה צריך אדם לבוא למסקנא ששכל האנושי עלול להטעותו, וצריך סיעתא דשמיא שיזכה לכוון אל האמת.

הנה כי כן זהו שאמר רבינו הקדוש: "אל תסתכל בקנקן" - ק"ן ק"ן, כלומר אל תשים את כל מעייניך, רק בק"ן טעמים שיש לטהר את השרץ וק"ן טעמים שיש לטמא אותו, "אלא במה שיש בו", תסתכל ותתבונן בלקח הנשגב שצריך ללמוד מזה, שאסור לאדם לסמוך על שכל האנושי מאחר שיש כל כך הרבה טעמים לטהר את השרץ, אלא יתפלל לה' שיאיר את עיניו לכוון לאמיתיה של תורה.

"סנהדרין היתה כחצי גורן עגולה"

מעתה ירווח לנו להבין מה שאמרו בגמרא הנ"ל: "אין מושיבין בסנהדרין אלא מי שידוע לטהר את השרץ מן התורה", כדי שידעו נאמנה שאי אפשר לסמוך רק על השכל האנושי להתיר או לאסור, כי בקלות יוכלו לטהר את השרץ בק"ן טעמים, אלא יתפללו לה' שיאירו את עיניהם לראות את האמת בתורה, כמו שאנו מתפללים בברכת קריאת שמע של שחרית (אהבת עולם): "והאר עינינו בתורתך".

יומתק לבאר בזה מה ששינינו במשנה (סנהדרין לו): "סנהדרין היתה כחצי גורן עגולה כדי שיהיו רואין זה את זה". ופירש רש"י: "בעגולה היו יושבין כדי שיהיו כולן רואין זה את זה, לפי שאם היו יושבין בשורה אין פני הראשונים רואין זה את זה, ובעגולה שלימה אין יושבין, לפי שצריכים בעלי הדין והעדים ליכנס לדבר בפני כולם, שיהיו כולן רואין את העדים". ועדיין צריך ביאור מדוע ישבו דוקא כחצי גורן עגולה ולא כשני שלישי גורן, שהרי גם אז היו רואים זה את זה וגם את העדים.

במאה וחמשים טעמים [ראה ב"תולדות יעקב יוסף" (פרשת חקת אות ד) שהביא דברים אלו בשמו], שנתכוון ללמדנו בזה לקח נשגב שלא לסמוך כל כך מהר על דעתנו, כי בקלות נוכל ח"ו לסלף דברי אלקים חיים ולמצוא היתר לכל דבר אסור, והנה הדברים בלשון קדשו:

"ולי נראה שתלמיד ותיק זה היה מוכיח את ההמון בזה, המראים פנים של היתר על כל מעשיהם, ואינם רואים חובה לעצמם כלל, כי בכל מעשה או פעולה שיצרו מתאוה לה יעשה מיד, אך יורו היתר לעצמם פעמיים או שלוש, עד אשר יהיה בעיניהם כהיתר ממש, והוכיחם תלמיד זה לאמר שלא יפה הם עושים, שהרי השרץ הכל מודים בו שטמא טמא יקרא, ואף על פי כן נוכל לטהרו בק"ן פנים.

קל וחומר שיש כח ביד שכלו של אדם לטהר כל מעשה רע, ולהיות מורה היתר לעצמו, ומזה ילמד כל משכיל שלא לסמוך על חכמתו, אף אם נראה לו קצת היתר, מכל מקום לא יסמוך על שיקול דעתו, ולא על רוב חכמתו, ולא יעשה כי אם משפט הכתוב בפירוש. וזהו שאמר רבינא אני אדון ואטהרנו, וממני יראה כל משכיל, שמרוב חורפא יכול האדם לשבש כל כשרון המעשה".

וכן ביאר הגה"ק רבי צדוק הכהן זי"ע ב"אור זרוע לצדיק" (מאמר על מהות לשון הקודש):

"ולדעתי זהו הענין שזכרו ז"ל בפרק קמא דעירובין מאותו תלמיד שהיה מטהר השרץ בק"ן טעמים, שהקשו רבים וכי מה תועלת בחריפות של הבל, שהרי התורה טומאתו ועיין שם בתוספות. אבל היה המכוון להראות כי לא על ראיות שכליות יסמוך האדם, שהרי יש לנו לדון ק"נ טעמים על השרץ שהוא טהור, אם באנו לסמוך על טעמים שכליים, אבל ראוי לדעת האמת במה שהוא אמת, ואחר כך להסמך כל טעמים וכל ראיות השכל אל האמת".

**ביאור נפלא של רבי וואלף באסקאוויץ על:
"תלמיד ותיק היה ביבנה, שהיה מטהר את השרץ בק"ן טעמים"**

**עוללות אפרים: תכלית היכולת לטהר את השרץ,
כדי שנשכיל להבין שאסור לסמוך רק על השכל האנושי**

**פירוש המשנה: "אל תסתכל בקנקן" - בק"ן טעמים לטהר וק"ן טעמים לטמא,
"אלא במה שיש בו"**

**הנחש הקדמוני טיהר את השרץ שהוא עץ הדעת לאדם וחזה
בק"ן טעמים שאין איסור באכילת עץ הדעת**

צוה הקב"ה, הרי הוא מעלה את ניצוצי הקדושה שבהם, ובלשון קדשו:

"כי הקב"ה ברא כל העופות ובהמות וחיות טהורות כדי להעלות ניצוצות אשר בהם, כל איש ישראל אשר אוכל אותה, ומאיה צד יש עליות ניצוצות לעופות ולבהמות וחיות טמאות [שאסור לאוכלן]. מחמת שאיש ישראל אינו אוכל אותם מחמת מצות ה' עליו שלא לאכול, זה הוא עליות ניצוצות של הטמאים.

רק שכל איש ישראל שמעולם לא אכל הבריות הטמאות, הנה אינו יודע הטעם שלהם, נמצא מהיכן הוכחה שאינו אוכל אותם מחמת מצות ה' עליהם שלא לאכול, שמא אינו אוכל אותם מחמת שאינם טובים בטעם אכילתן, נמצא עדיין אין עליות הניצוצות בבריות הטמאות, לזו אמרה כל מה דאסר וכו' שרי לן וכו', נמצא ידע כל איש ישראל הטעם של הטמאים שטוב טעם להם, נמצא כאשר איש ישראל מונע לאכול אותם בטוב טעם שלהם מחמת מצות ה', זה הוא עליות ניצוצות שלהם".

מעתה יאירו עינינו להבין דבריו העמוקים של המהר"ל מפראג, כי מה שדרשו התנאים להתיר את השרץ הוא כדי להראות שיש בהם צד טהור: "לעמוד על מהות השרץ בכל בחינותיו, אשר יש לו צד בחינה לטהר מצד הלימודים ההם". כלומר שטמונים בהם ניצוצי קדושה שהם משורש הטהרה, והתועלת בזה היא, שיוכח האדם שהוא נמנע מאכילתם לשם שמים, ועל ידי זה יזכה להוציא ולברר ניצוצי הקדושה מתוך המאכלות האסורות.

**טעם נפלא של העוללות אפרים
ורבי צדוק הכהן זי"ע**

עתה הבה נמשיך במסע הקודש להשתעשע בדברי ה"כלי יקר" בספרו "עוללות אפרים" (ח"ב מאמר רצו), שכתב לבאר מה ראה על ככה אותו תלמיד ותיק ביבנה: "שהיה מטהר את השרץ

אסור לאכול בשר, שנאמר (ויקרא יא-מו) זאת תורת הבהמה והעוף, כל העוסק בתורה מותר לאכול בשר בהמה ועוף, וכל שאינו עוסק בתורה אסור לאכול בשר בהמה ועוף". כי רק תלמיד חכם שעוסק בתורה מותר לאכול בשר, משום שהוא מתקן ומעלה בכך את ניצוצי הקדושה שבבשר לריח ניחוח לה', אבל עם הארץ שאינו עוסק בתורה כי אם בהבלי עולם הזה, אסור לו לאכול בשר, כי לא רק שאינו מעלה את ניצוצי הקדושה, אלא הוא עוד מורידם לבאר שחת.

ועתה בא וראה מה שלמדנו יסוד גדול ממשנתו הטהורה של ה"קדושת לוי" (לקוטים ד"ה אמרה ליה ילחא), אשר דיבר בקדשו לבאר מה ששינוי בגמרא (חולין קט:): "אמרה ליה ילחא לרבי נחמן, כל מה דאסר לן רחמנא שרא לן כוותיה". פירוש, כל מה שאסר לנו הקב"ה התיר לנו משהו שטעמו דומה לטעם האיסור. ומפרט שם הגמרא שהקב"ה אסר לנו לאכול דם, והתיר לנו לאכול כבד שיש לו טעם דם, אסר לנו לאכול חלב בהמה והתיר לנו חלב חיה, אסר לאכול חזיר והתיר לאכול מוח של דג הנקרא שיבוטא שיש לו טעם חזיר.

מתמה על כך ה"קדושת לוי", לשם מה ברא הקב"ה דברים מיוחדים של היתר שיש בהם טעם איסור, ומיה התועלת בזה. ומבאר בדברי קדשו כי גם במאכלות אסורות טמונים ניצוצי קדושה, שהרי הקב"ה את כל הנבראים טוב ורע ומחיה אותם, כמו שכתוב (ישעיה מה-ז): "יוצר אור ובורא חושך עושה שלום ובורא רע, אני ה' עושה כל אלה".

אך לפי זה צריך ביאור, מאחר שהתורה אסרה לאוכלם איך אפשר להעלות את ניצוצי הקדושה שבהם על ידי אכילתם, והתשובה על כך היא, כי במאכלות אסורות על ידי שאדם מקיים את מצוות התורה שלא לאוכלן, הרי הוא מעלה את ניצוצי הקדושה שבהן, הנה כי כן מטעם זה כל מה שאסר הקב"ה התיר משהו כנגדם שיש לו אותו טעם, כדי שיכיר האדם בטיב טעם של האיסור, ועל ידי שימנע בכל זאת לאוכלם משום שכך

אני אדון ואטהרנו, ומה נחש שממית ומרבה טומאה, טהור, שרץ שאינו ממית ומרבה טומאה אינו דין שיהא טהור, ולא היא מידי דהוה אקוץ בעלמא".

נמצינו למדים מזה, שאפילו תלמיד חכם שידע את כל התורה כולה על בוריה, אלא שלא ידע לטהר את השרץ בפלפול של הבל לא הושיבו אותו בסנהדרין. וכבר תמה על כך אחד מגדולי מאורי עולם בתוספות (שם ד"ה שיודע): "וקשה לרבינו תם, דמה לנו בחריפות של הבל לטהר שרץ שהתורה טימאתו". והנה מה שמצינו על כך ביאור עמוק ב"דרשות מהר"ל מפראג" (דרוש על התורה בלשון קדשו:

"כי בודאי מה שהיה מטהר השרץ במ"ח פנים איננו חריפות של הבל כי הוא דבר עיקרי בתורה, שיש לדעת הדברים במהותם בכל בחינותיהם, והשרץ הלא יש לו בחינות לטהר בעצם מהותו ככל הלימודים שלמד בזה שם, ומצדם יש לו בחינה מה לטהר אף כי התורה טמאתו.

המשל בזה מי שהיה מתוכנח וידבר על העצים שהם מיסוד הרוח, ושכנגדו יאמר כי הם יסוד העפר, אשר מבואר נגלה שדברי שניהם אמת, רק שהאומר שהם מיסוד הרוח ידבר בעיקר מהותם, שכל עיקרם רוחני כמובח מהיותם צפים על פני המים, שאם היו עפרוריים לגמרי היו שוקעים כמו העפר, ואשר יאמר שהם מיסוד העפר גם הוא אמת בבחינה מה, והוא כי יש בהם גם כן מיסוד העפר במוחש בעת שישרפו, אלא שאין זה עיקר בחינתן.

ככה גם כן מה שהיה מטהר השרץ במ"ח פנים, הוא לעמוד על מהות השרץ בכל בחינותיו, אשר יש לו צד בחינה לטהר מצד הלימודים ההם ועם כל זה התורה טמאתו. לכן אין זה פלפול של הבל כלל, כי אם פלפול אמיתי מצד אותה בחינה שהיה לטהרה, כי בזה עומד על אמתת השרץ כפי כל מה שהוא בעצמו, כזה המוחכים על העצים לדעת כל מהותן".

**איך מעלים ניצוצי קדושה
מבעלי חיים טמאים**

ונראה לברר מקחו של צדיק לבאר דברות קדשו של המהר"ל מפראג, על פי המבואר בספרים הקדושים ומקור הדבר ב"שער המצות" לרבינו האריז"ל (פרשת עקב), כי בכל המאכלים שאדם אוכל טמונים ניצוצי קדושה, ועל ידי שמבקר עליהם ואוכלם לשם שמים, כדי שיהיה לו כח לעסוק בתורה ובעבודת ה', הרי הוא מעלה את ניצוצי הקדושה שבהם לשורשם בשמים.

על פי האמור מבאר האריז"ל מה ששינוי בגמרא (פסחים מט:): "תניא רבי אומר, עם הארץ

"ולא תטמאו את נפשותיכם בכל השרץ"

מלחמת היצר המטהר את ה"שרץ" בק"ן טעמים אשר כנגדם תיקן דוד המלך ק"ן מזמורי תהלים

הנה כי כן מבואר היטב מה שדרש אותו תלמיד ותיק לטהר את השרץ דוקא בק"ן טעמים, כי מי שמקיים את מצוות התורה בדרך הפשוט, אי אפשר לו לטעות לטהר את השרץ מטומאתו, שהרי מקרא מלא דיבר הכתוב (ויקרא יא-לא): "אלה הטמאים לכם בכל השרץ כל הנוגע בהם במותם יטמאו עד הערב". אבל המקיים את התורה רק בג' דרכים רמז, דרוש, סוד, עלול לטעות בק"ן דרכים לטהר את השרץ, שהיצר יכול לסלף דעתו להתיר את האסור. אלו תוכן דבריו המתוקים.

יומתק להבין בזה מה שמבואר בספרים הקדושים, שצריך לקיים כל מצוות התורה באמונה פשוטה בלי שום התחכמות, וב"מאור ושמש" (פרשת נצבים) הביא בשם הרבי ר' אלימלך מליז'ענסק ז"ע, שפירש מה ששנינו בגמרא (ר"ה טז): "למה תוקעין, רחמנא אמר תקעו". כי אחרי כל הכוונות וההשגות העיקר הוא לתקוע באמונה פשוטה משום שכך צוה ה': "רחמנא אמר תקעו".

ב"ישמח ישראל" (חנוכה דף פב ע"ג) הביא על כך דבר נפלא בשם הבעל שם טוב ז"ע: "הבעש"ט אמר לתלמידיו, אחרי כל השגותי למעלה בשרשי התורה והמצוות, ואחר כל התענוג מהשגותי, אני מניח את כל השגותי ומחזיק אני באמונה פשוטה, איך בין א נער איך גלייב" [כלומר, אני נער ומאמין]. ולפי האמור הביאור בזה, כי המקיים את מצוות התורה רק בדרך רמז ודרוש וסוד, הרי הוא עלול ליפול ברשת היצר המטהר את השרץ בק"ן טעמים, אבל המקיימין כהלכתן באמונה פשוטה כפי שנמסרו מדור לדור, מובטח לו שיצליח ה' דרכו שלא יכשל.

לא הושיבו בסנהדרין רק מי שידע לטהר את השרץ

ועתה בא וראה מה שמצינו בענין זה חידוש גדול בגמרא (סנהדרין יז), שכל אחד מיושבי הסנהדרין היה צריך לדעת איך לטהר את השרץ: "אמר רב יהודה אמר רב, אין מושיבין בסנהדרין אלא מי שידע לטהר את השרץ מן התורה. אמר רבינא

אותו תלמיד ותיק ביבנה, שמצא דוקא ק"ן טעמים להתיר את השרץ לא פחות ולא יותר.

ומבאר הענין על פי מה ששנינו בגמרא (ר"ה כא): "חמישים שערי בינה נבראו בעולם, וכולן ניתנו למשה חסר אחד, שנאמר (תהלים ח-י) ותחסרהו מעט מאלקים". והנה מה שאמרו שלא השיג משה רבינו את שער הנ', אין הכוונה שלא השיג כלום משער זה, כי איך יעלה על הדעת שנותן התורה לא היה לו שום השגה בשער אחד של התורה, אלא הכוונה בזה שלא השיג את כל שער הנ' כי אם חלק ממנו, וכן כל אחד מישראל שמתייגע בתורה זוכה להשיג חלק משער הנ', ולעתיד לבוא נזכה להשיג את כל שער הנ' בשלימות.

והנה מודעת זאת בכל הספרים הקדושים שיש ארבע דרכים איך לפרש את התורה הקדושה, ומקור הדבר ב"שער הגלגולים" לרבינו האריז"ל (הקדמה יא) שפירט שם את כל המצוות שאדם צריך לקיים בעולם הזה, והחשובה שבהן היא: "לעסוק בתורה, והיא שקולה כנגד כל המצוות, כי תלמוד תורה כנגד כולם. ויש בה ד' פירושים שסימנם פרד"ס - פשוט, רמז, דרש, סוד. וצריך לטרוח ולעסוק בכולם עד מקום שיד שכלו מגעת, ויבקש לו רב שילמדוהו, ואם חסר אחת מארבעתם כפי השגתו יתגלגל על זה".

בדרך הפשט המקובל אי אפשר לטעות

לפי זה מחדש הגאון רבי וואלף הנ"ל חידוש עצום, כי כל אחד מג' חלקי התורה רמז, דרש, סוד, כלול מנ' שערי בינה, כלומר, יש נ' שערים לפרש את מצוות התורה בדרך רמז, נ' שערים לפרש בדרך דרוש, ונ' שערים לפרש בדרך סוד, שהם ביחד ק"ן שערים, אבל בחלק פשט של התורה יש רק דרך אחת איך לקיים את מצוות התורה הלכה למעשה, כמו שכתוב (במדבר טו-טז): "תורה אחת ומשפט אחד יהיה לכם ולגר הגר אתכם". ומפרש בתרגום אונקלוס: "אורייתא חדא ודינא חד יהי לכון ולגיורא דיתגיר עמכון".

בפרשתנו פרשת שמייני מסיים הכתוב איסור אכילת שרצים (ויקרא יא-כג): "אל תשקצו את נפשותיכם בכל השרץ השורץ ולא תטמאו בהם ונטמתם בהם, כי אני ה' אלקיכם והתקדשתם והייתם קדושים כי קדוש אני, ולא תטמאו את נפשותיכם בכל השרץ הרומש על הארץ, כי אני ה' המעלה אתכם מארץ מצרים להיות לכם לאלקים והייתם קדושים כי קדוש אני".

חכמינו ז"ל דרשו על כך בגמרא (ב"מ סא): "יציאת מצרים דכתב רחמנא גבי שרצים למה לי, לכדתנא דבי רבי ישמעאל, דתנא דבי רבי ישמעאל, אילמלא העליתי את ישראל ממצרים, אלא בשביל דבר זה שאין מטמאין בשרצים דיי". והדברים מופלאים עד מאד, שהרי בתורה ישנן שס"ה מצוות לא תעשה שאסור לעשותן, הנה כי כן מדוע בחר הקב"ה להוציא את ישראל ממצרים, דוקא בזכות קיום מצוות לא תעשה זו שלא לאכול שרצים.

תלמיד ותיק שידע לטהר את השרץ בק"ן טעמים

פתח דברינו יאיר לבאר מאמר חתום זה על פי מה ששנינו בגמרא (עירובין יג): "תנא תלמיד ותיק היה ביבנה, שהיה מטהר את השרץ במאה וחמשים טעמים. אמר רבינא, אני אדון ואטהרנו [אני אדרוש קל וחומר לטהר את השרץ], ומה נחש שממית [אדם ובהמה] ומרבה טומאה [בעולם שהרי המת והנבילה מטמאים, ועם כל זאת הנחש עצמו] טהור, שרץ שאין ממית ומרבה טומאה לא כל שכן [שהוא טהור]. ולא היא [אין זה קל וחומר], מעשה קוץ בעלמא קעביד". פירוש, הנחש עצמו אינו מרבה טומאה, אלא הוא רק כמו קוץ שבעל חי נהרג ממנו, ועל ידי זה המת מרבה טומאה ממילא.

והנני בזה להעלות על שלחן מלכים, מאן מלכי רבנן, הקדמה יקרה מפז ומפנינים שהזמין הקב"ה לידינו, מספר "שושן עדות" על מסכת עדויות להגאון הגדול רבי וואלף באסקאוויץ זצ"ל [בנו של רבי שמואל מקעלין בעל "מחצית השקל"] על המשנה (עדיות פ"ג מ"ו אות ד), לבאר החשבון של

SUBSCRIBE ONLINE!

FILL OUT THE ONLINE FORM TO SUBSCRIBE:
RAMAPOST.COM/SUBSCRIBE-DIVREI-TORAH

בסייד

Ramapost offers a weekly printed subscription to the following Divrei Torah:

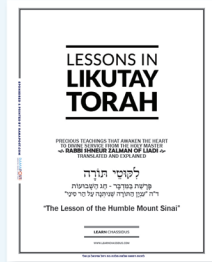
Please fill out the online form at RAMAPOST.COM/SUBSCRIBE-DIVREI-TORAH to subscribe. We ask that your free printed divrei torah be picked up every Friday at our Monsey (Rt 59) or Wesely Hills/Pomona location.

Meoros Hatzadikkim
Dvar Torah &
Weekly Yahrzeits
(English)
Ramapost.com/meoros-hatzadikkim

Sichat Hashavua
(Hebrew)

Likutay Torah
(English)

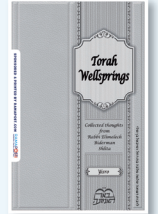
Oneg Shabbos
(English)

Hitkashrut
(Hebrew)

Ohr Chaim
(Hebrew)

Torah Wellsprings
R' Elimelech Biderman
(English)

RAM HATORAH
Compilation of Divrei Torah
Ramapost.com/ram-hatorah

**ENGLISH
DIVREI TORAH**

TIV HAKEHILA • SHVILEI PINCHAS • AREIVIM • ANFEI EREZ • MIZMOR L'DOVID • PENINIM • KINDER TORAH • PARSHA PSHETEL • RAV BRAZIL

RAM HATORAH is a free weekly compilation of divrei torah that is organized, printed and distributed by Ramapost to hundreds of readers. You can view/download past and present editions at

RAMAPOST.COM/RAM-HATORAH. טיב הקהילה • שבילי פנחס • דברי חזקן והתעוררות • חוס של חסד • המברך • דברי שי"ח

MONTHLY

FOR MORE INFORMATION PLEASE CONTACT MITZVOS@RAMAPOST.COM

RAMAPOST
MARKETING | DESIGN | PRINT | MAIL

info@ramapost.com | www.Ramapost.com

P: 845.369.9600 | F: 845.369.9601

382 Route 59 Suite 264, Airmont, NY 10952

"ESSENTIALLY" ABOVE & BEYOND!

כ"ד ניסן תש"פ • 18 אפריל 2020 • מאנסי: הדלקת נרות - 7:20 • מוציש"ק - (72 דקות) • 8:53 • No. 78 | Issue 29 | Vo. 2 • בסייד

רס התורה

דברי תורה מודפסים ומופצים בחופשיות על ידי ראמפוסט

"בכל המקום אשר אזכיר את שמי אבוא אליך וברכתיך"

פרשת **שמיני**

שבילי פנחס • המברך

דברי תורה
עברית